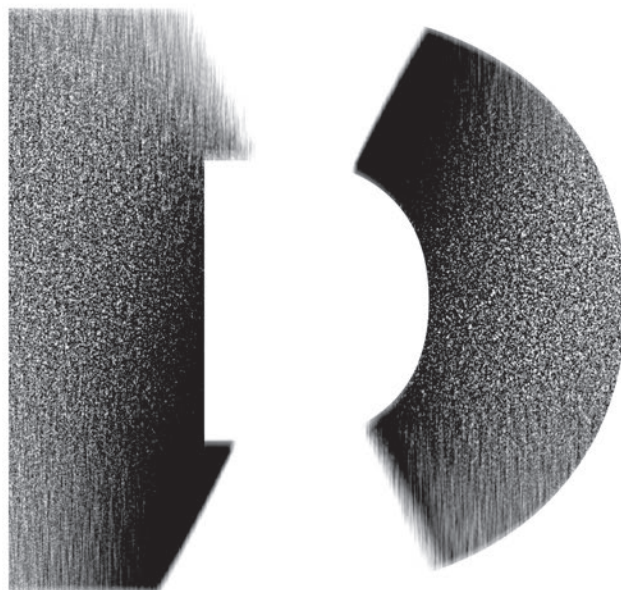




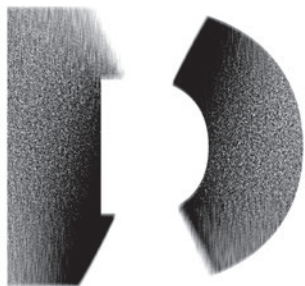
UNIWERSYTET
MIKOŁAJA KOPERNIKA
W TORUNIU
Wydział Sztuk Pięknych

DY 2 L F P OO M 17

DYPLOM 2017
NAJLEPSZE
DYPLOMY
ARTYSTYCZNE



- **EDUKACJA ARTYSTYCZNA
W ZAKRESIE SZTUK PLASTYCZNYCH**
- **GRAFIKA**
- **KONSERWACJA I RESTAURACJA
DZIEŁ SZTUKI**
- **MALARSTWO**
- **RZEŻBA**



**WYSTAWA DYPLOMÓW JEST
WYDARZENIEM WYJĄTKOWYM,
NIE TYLKO DLA ABSOLWENTÓW
WYDZIAŁU SZTUK PIĘKNYCH, LECZ
TAKŻE HUMANISTYKI, DOWODZĄC,
ŻE MŁODZI LUDZIE NIEUSTANNIE
ODCZUWAJĄ KONIECZNOŚĆ
PIELĘGNOWANIA I POSZERZANIA
WRAŻLIWOŚCI, WYOBRAŹNI ORAZ
MANUALNYCH UMIEJĘTNOŚCI.**

Wszystko po to, aby pogłębiać sposób, w jaki myślimy, o czym definiując sztukę pisał Arthur C. Danto. Wybór jakiego dokonali - bycie w świecie jako artystka/artysta wymaga nie tylko wielkiej odwagi i konsekwencji, ale również wszystkiego co łączy się z odpowiedzialnością za własną twórczość. Młodzi kreują, naprawiają i komentują świat, po to by go poznawać, zmieniać i ocalać, ale również po to by poruszać emocje.

Wystawa dyplomów i prace dyplomowe to ostatni element łączący studentów z uczelnią i zarazem pierwszy, który wprowadza ich w artystyczny i konserwatorski obieg, co oznacza w pełni samodzielne działania, z wszelkimi konsekwencjami i niespodziankami jakie niesie ze sobą współczesny świat.

O młodych artystów i konserwatorów kończących WSP jestem spokojna. Ich prace pokazują, że już teraz potrafią prowadzić swoją wypowiedź dojrzałe i intrygująco, że zależy im na konstruowaniu znaczeń i pogłębianiu wiedzy, że

radzą sobie z problemami jakie stawiają przed nimi zabytki i obiekty sztuki. Są wnikliwi i krytyczni wobec rzeczywistości, analizują i poszukują odpowiedzi na wiele pytań, nie boją się wyzwań i trudności, używają innowacyjnych metod badawczych i prac konserwatorsko-restauratorskich.

Na wystawie zobaczymy dyplomy zaskakujące swoją prostotą i szczerością, takie, które konstruują złożone znaczenia, lub inne korzystające z nowych mediów, takie które możemy używać, oglądać, analizować, czy po prostu przeżywać. Żeby dopełnić tego rytuału przejścia w samodzielną twórczość potrzebna jest jeszcze uwaga odbiorców, po to, by komunikat skierowany do naszych umysłów i serc zaowocował refleksją, bo to ona w rezultacie z tych młodych ludzi uczyni artystów.

W wystawie weźmie udział około 30 wyróżnionych absolwentów, którzy w sumie zaprezentują kilkadziesiąt prac realizowanych w różnych technikach. Zgodnie z tradycją Wydziału Sztuk Pięknych najlepsze z nich zostaną nagrodzone medalami i wyróżnieniami: Medalem im. Tymona Niesiołowskiego za najlepszy dyplom na kierunkach: Malarstwo, Grafika, Rzeźba; Medalem Janusza Boguckiego za najlepszy dyplom artystyczny i pracę teoretyczną na kierunku Edukacja Artystyczna; Wyróżnieniem im. Josepha Saundersa za najlepsze prace teoretyczne z zakresu historii sztuki mające na celu promocję intelektualnych osiągnięć absolwentów kierunków artystycznych UMK oraz Wyróżnieniem im. Leona Torwirta przyznawane za najlepsze dyplomy absolwentom kierunku Konserwacja i Restauracja Dzieł Sztuki.

Małgorzata Jankowska



SITEDZIANKA

autor: **MAGDALENA KARPIŃSKA**

promotor: dr hab. Krzysztof Białowicz

sitodrukowe ubrania

Do czego tak naprawdę służy nam strój? Czy częściej jest przykryciem, zasłoną dla skrywanych przez nas kompleksów czy raczej jest podbudowaniem naszej wrodzonej próżności? Z jakiego powodu moda zaczęła odgrywać tak ważną rolę w życiu człowieka? Jak poprzez ubranie można wpłynąć na postrzeganie człowieka? Czy ubranie służy nam tylko do przykrycia ciała niwelując jedno z podstawowych odczuć człowieka czyli wstyd? Zadziwiające jest to jak wiele strój potrafi zmienić w naszym życiu. Jak może dodać pewności siebie czy zupełnie zdeformować obraz danej osoby w oczach innych. Poprzez swoje obiekty starałam się przedstawić każdego z nas zawartego w abstrakcyjnej formie „sukienek” przykrytej ornamentem inspirowanym wzorami na tkaninach.

Ważnym elementem jest również wybór podstawy, z której rzeźba powstała. Wybrałam styropian, któremu nadałam symboliczny charakter. Poprzez nakładanie na niego ornamentu, zakryłam jego podstawowy wygląd, sztuczność. Człowiek jest delikatny i podatny na wpływy zewnętrzne, a przez nałożenie na siebie danej części garderoby potrafi diametralnie zmienić postrzeganie swojej osoby w oczach innych ludzi.







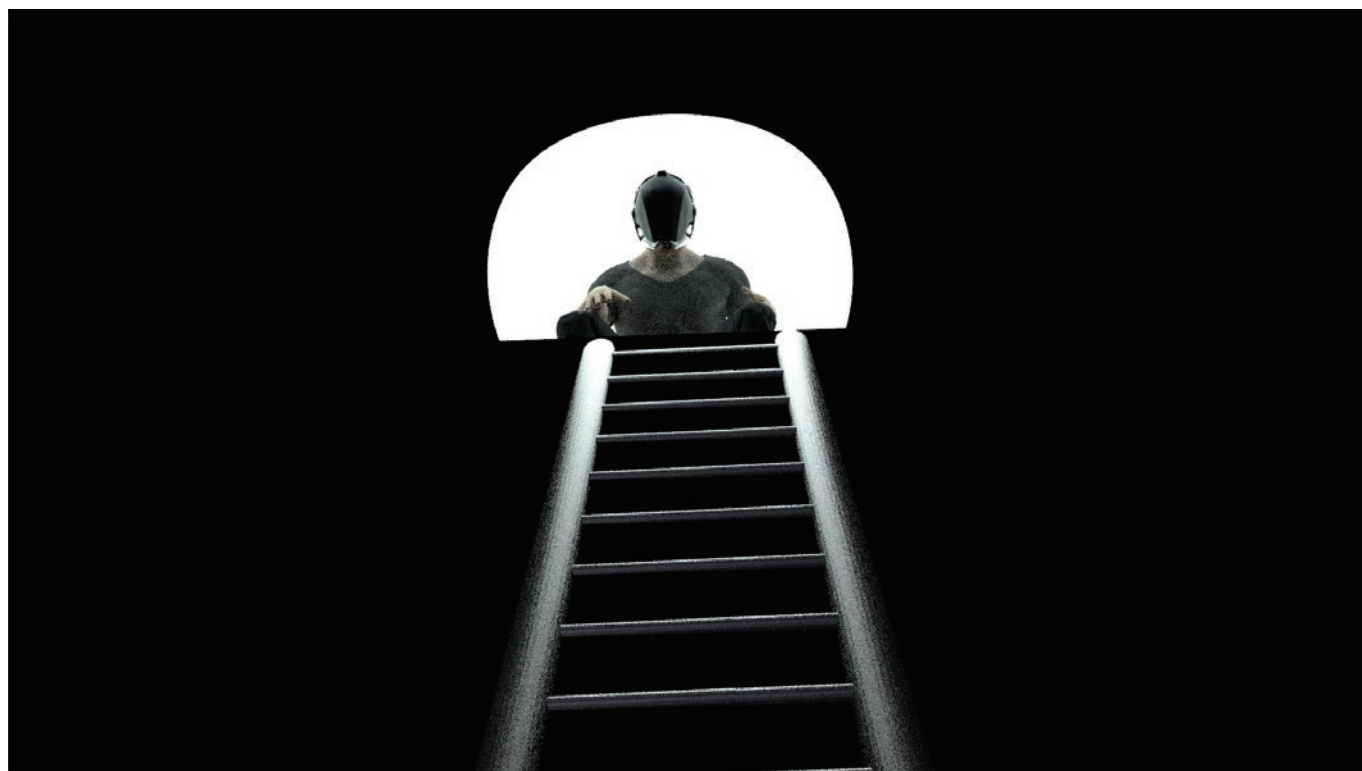
CHMURA

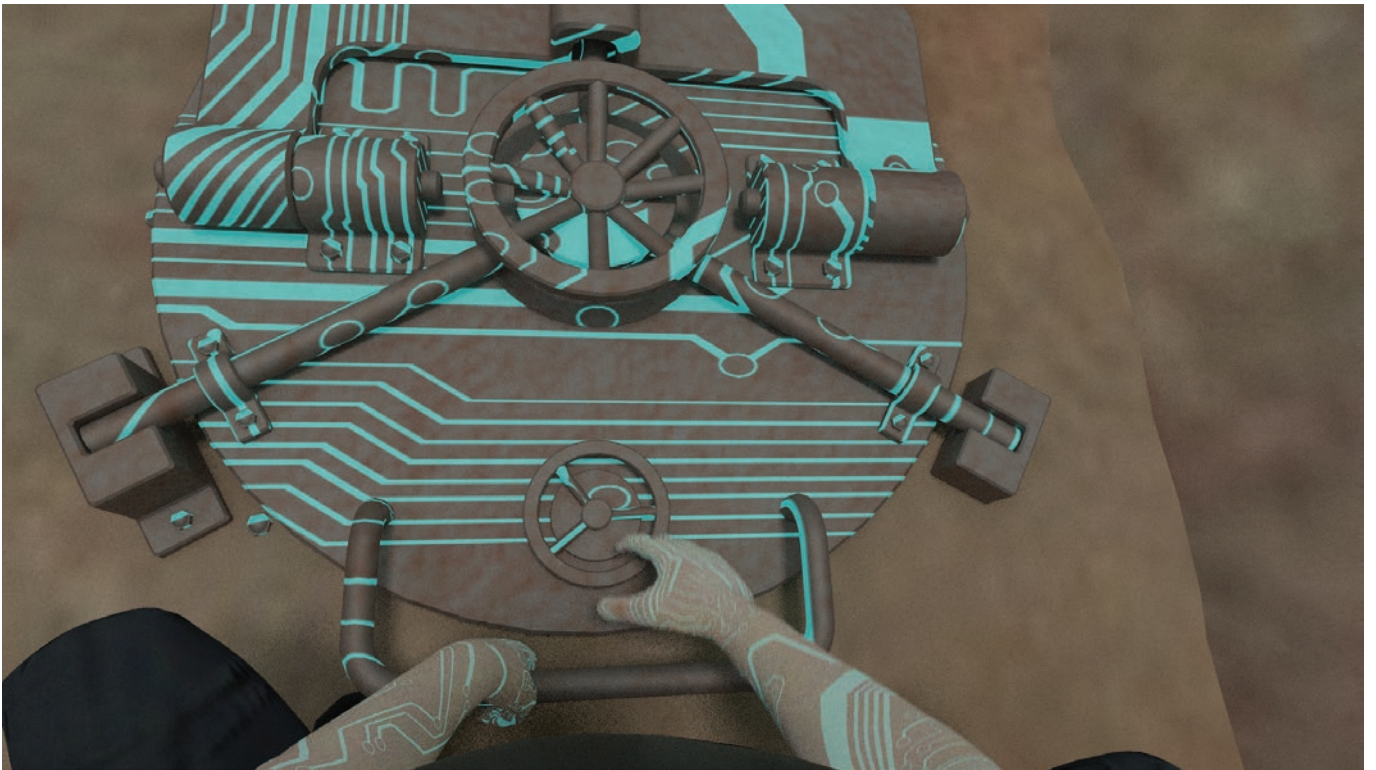
autor: **NATALIA KRAJEWSKA**

promotor: dr hab. Krzysztof Białowicz

animacja komputerowa 3D

Chmura to animacja opowiadająca o wędrowcy bohatera próbującego stawić czoła nieznanemu zagrożeniu. Po uzyskaniu wytycznych wyrusza on na poszukiwania tajemniczego przedmiotu mającego pomóc w pokonaniu wrogiego, tajemniczego zjawiska. Praca została wykonana w 3D za pomocą m.in. programów Blender oraz ZBrush. Główny bohater stanowi połączenie człowieka i maszyny, a inspiracją do jego stworzenia były prace chociażby Lance'a Wilkinsona, czy Darren'a Bartley'a.







PIELESZE

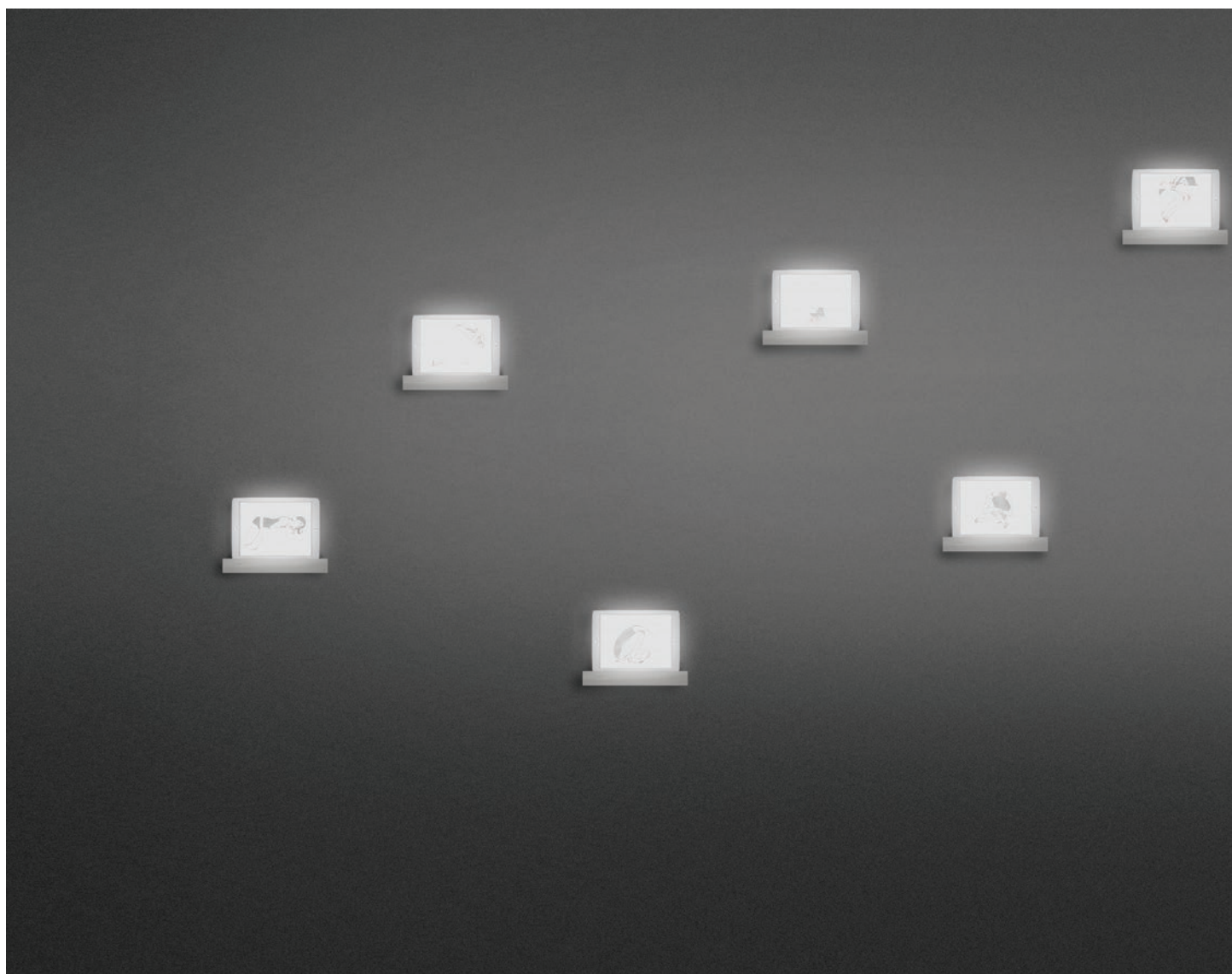
autor: **ALICJA KOLIŃSKA**

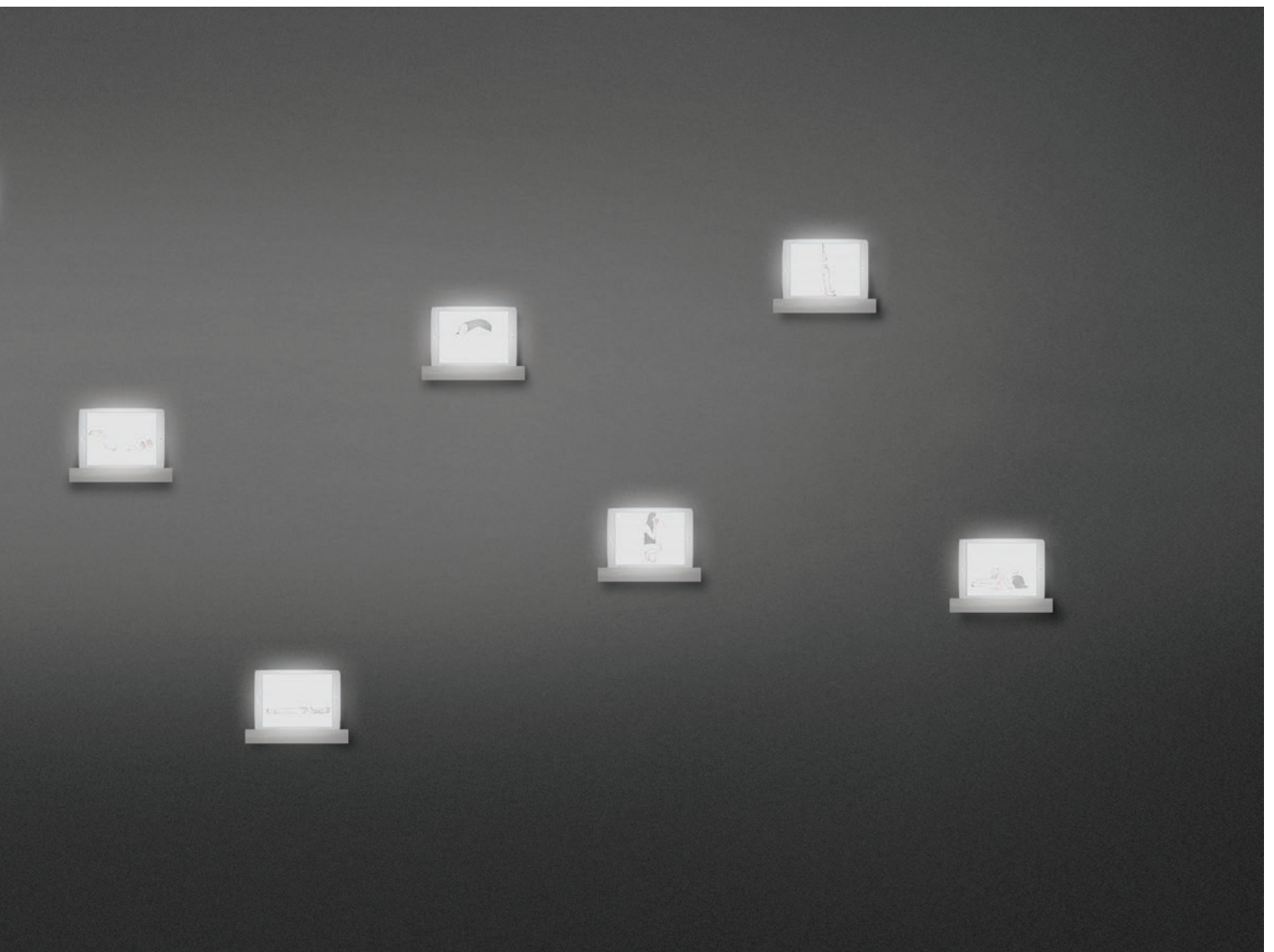
promotor: dr hab. Krzysztof Białowicz

animacja komputerowa 3D

„Pielesze” to instalacja wideo, na którą składa się 12 odrębnie rysowanych animacji prezentowanych na odrębnych ekranach. To wizualna opowieść o najbliższym mi miejscu na Ziemi, czyli domu. Dom nie przybiera jednak w pracy materialnej formy. Jego poszczególne przestrzenie zdefiniowane zostały za pomocą własnego ciała i ruchu. Animację przedstawiają próby wchodzenia w miejsca domu, które nie zostały przeze mnie jeszcze zbadane. Przynajmniej nie w takiej formie, w jakiej zostały zaprezentowane. Obrazuje chowanie, wciskanie i upychanie pomiędzy różnorodnymi domowymi obiektami, których forma została ograniczona wyłącznie do masek uniemożliwiających rozpoznanie. Efekty wchodzenia do upatrzonych kryjówek

są różnorakie – czasami udaje się schować prawie całej postaci, innym razem jest to maskowanie minimalne. Praca powstała na podstawie zapisu wideo będącego swego rodzaju dokamerowym performancem, którego oryginalna postać została przekształcona na znacznie oszczędniejszą formę – linearnego rysunku. Poszczególne animacje zaprezentowane są na różnych wysokościach, ściśle związanymi z tymi z zaprezentowanych sytuacji. Instalacja uzupełniona została zestawem dźwięków mojego domu, które nasilają się przebywając samotnie w domu.







BARDZIEJ

autor: **JOANNA OSIŃSKA**

promotor: dr hab. Anna Kola

instalacja artystyczna

BARDZIEJ, to dwuelementowa przestrzeń zapraszająca nas do świata duszy i człowieka. Jest to podróż w jego głąb, pozwalająca odbiorcy na dowolną interpretację tego pojęcia, jak również myśli z nim związanych.

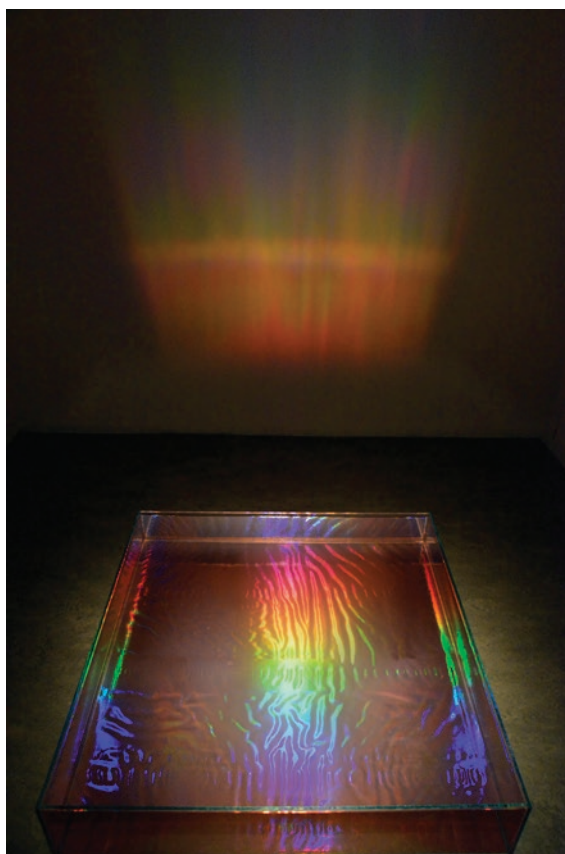
Pierwszym jej elementem jest obiekt - książka artystyczna będąca zobrazowaniem niezwyklej sfery człowieka za pomocą papieru, odlewu z żywicy i pigmentu. Poprzez okładkę spotykamy się namacalnie z pojęciem powierzchowności oraz z dziesiątkami odcieni szarości, w jej wnętrzu, przez które musimy się przedrzeć, zanim dotrzemy do tego, co w człowieku najważniejsze – duszy. Wycięcia w książce – wraz z tym jak dążymy od ciemnej szarości do bieli – symbolizują drogę, którą przebywamy poznając i odkrywając drugą osobę. Pozwala nam ona wierzyć, że to co jest w środku człowieka - jest najważniejsze i najpiękniejsze. Definiuje to, kim jest.

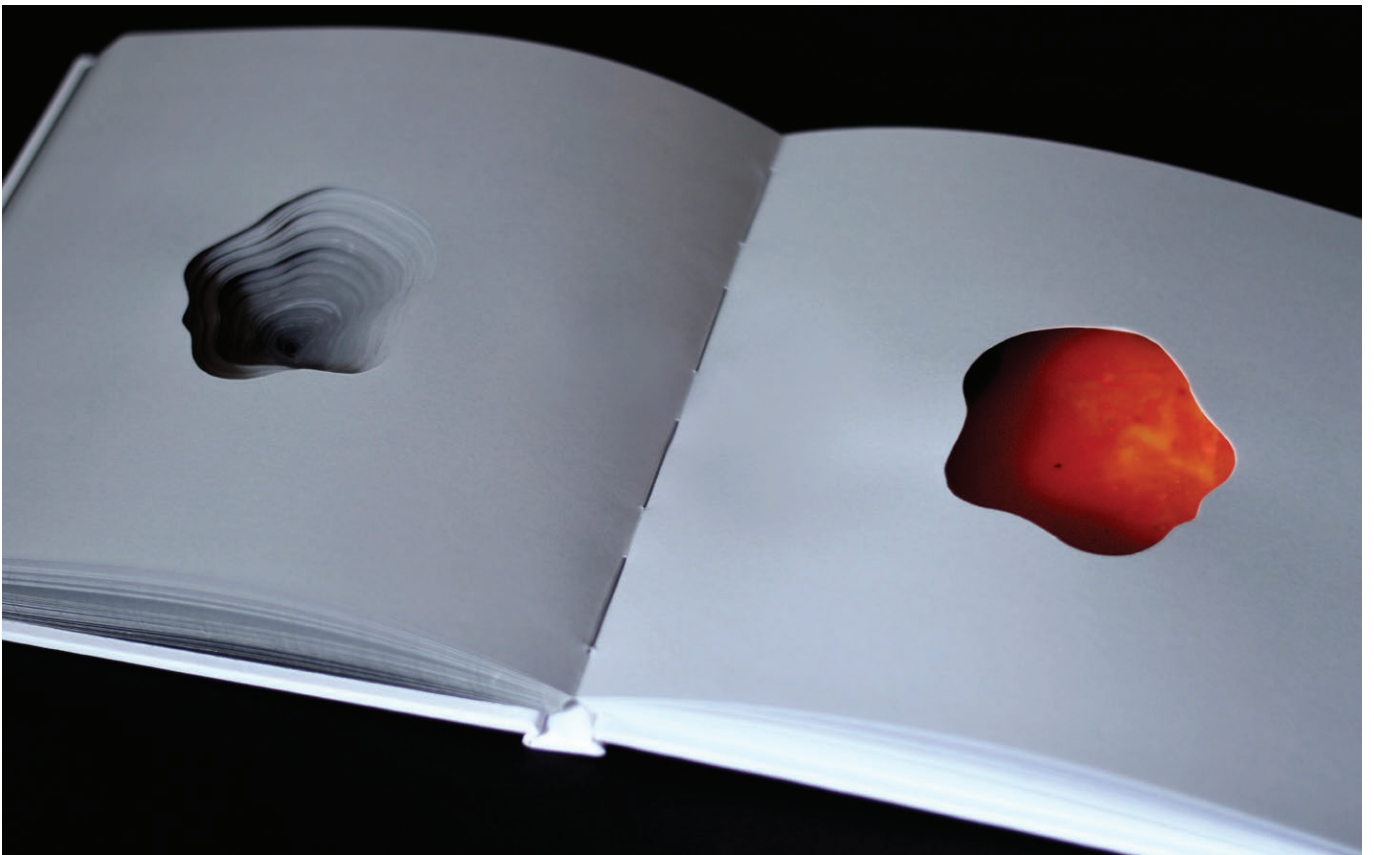
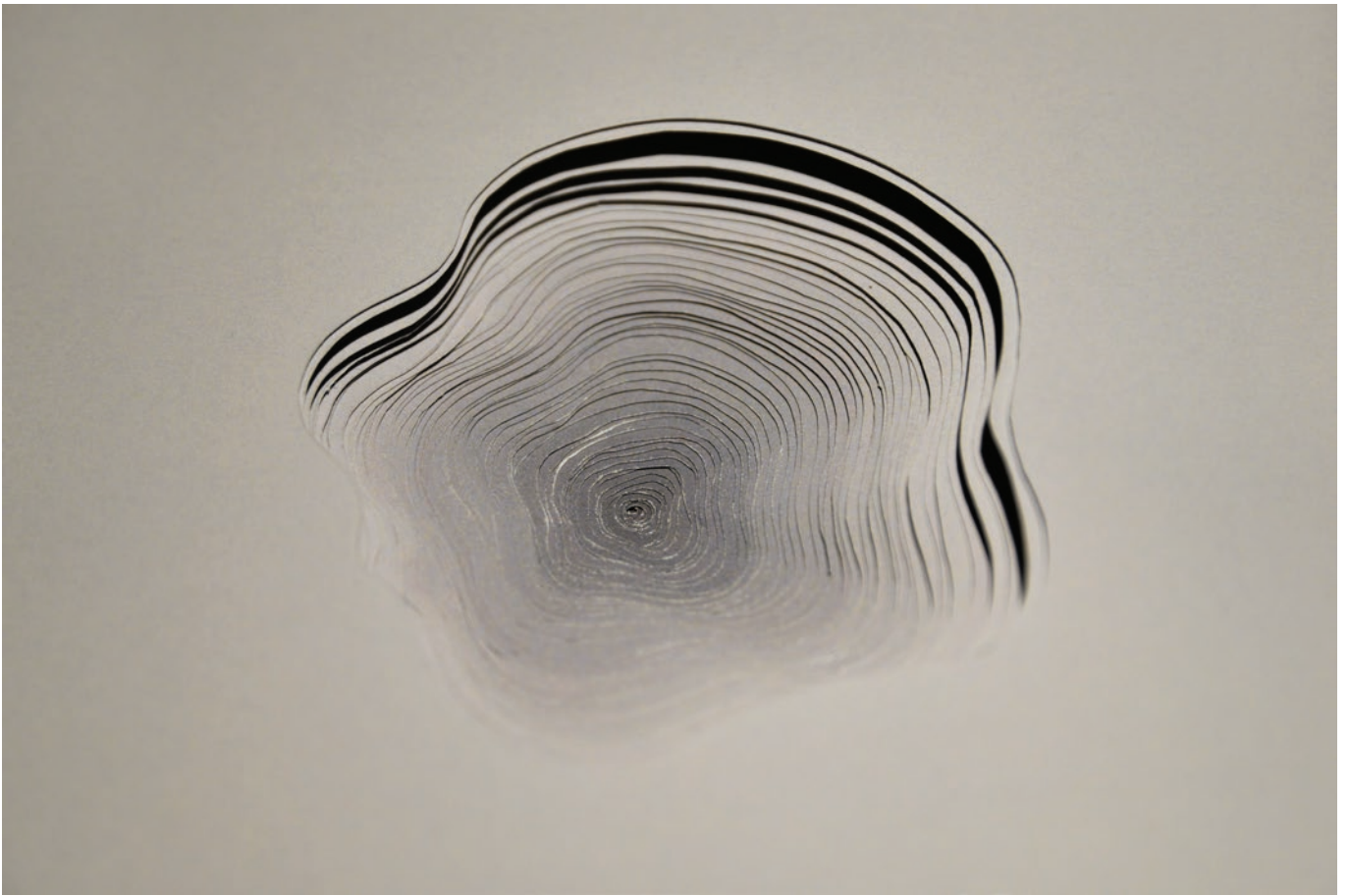
„Duszę”, czyli ostatni element obiektu artystycznego, można wyjąć i wziąć w dłoń. Jest ona elementem symbolicznym, samym w sobie pięknym wizualnie, składającym się z wielu jasnych, jaskrawych odcieni żółci, pomarańczy i zieleni. Wyjęcie jej z książki, jest jakby wyjęciem duszy z ciała – ciało bez duszy traci sens, pozostaje puste, niepełne, bez znaczenia. Jest jedynie jej opakowaniem, które tak naprawdę niewiele znaczy.

Drugim elementem jest instalacja stworzona ze światła i wody, będąca abstrakcyjnym i efemerycznym przeniesieniem książki do sfery rzeczywistej i doświadczalnej. Składają się na nią nieuchwytne wielobarwne, tęczkowe odbicia światła rzucane na ściany, sufit i podłogę wnętrza.

Obie części dyplomu zostały wyeksponowane przy świetle białym oraz UV. Cienie i refleksy stwarzają odbiorcy przestrzeń do „zanurzenia się” w głąb siebie i drugiego człowieka, ale także pozwalają doświadczyć duszy jako czegoś nienamacalnego, pięknego i wyjątkowego. Zjawisko to pozostawia miejsce dla osobistego zrozumienia i interpretacji.

Chciałabym, aby każdy choć trochę zachwyił się tym, czego doświadcza obserwując i przeżywając BARDZIEJ, a następnie przeniósł te odczucia na samego siebie lub drugiego człowieka, ponieważ ulegając „szarości” często zapominamy o tym, jacy jesteśmy niezwykli.







USOS wave

autor: **KATARZYNA STĘPIEŃ**

promotor: prof. Marian Stępak

instalacja artystyczna

1. USOSwave / 6×kolaż komputerowy (druk cyfrowy), 3×kolaż komputerowy (druk 3D), fragment serii z fanpage @USOSwaveユーザーズ. Kolaże, dotyczące studenckiego systemu USOS. To wizja studenta wpłatanego w zawiłe, odczłowieczone komunikaty, internetowego labiryntu tabelki i poleceń. USOS'owe polecenia łączę ze wszystkim co znajdę na internetowym śmietnisku: modelami grafiki 3D, tekstami z wyszukiwarki, elementami Windowsa.
2. Trup mojego dysku / żywica epoksydowa, dysk zewnętrzny iTB. Sentymalna demonstracja nieodżałowanej straty, autentyczna cyber-skamienielina czekająca na odkrycie przez następne cywilizacje.
3. Czworaczenie / eko-skóra, eko-włosy, eko-drewno, nie-eko-gąbka. Obraz mojej traumy jakiej doświadczyłam po wypadku samochodowym, w wyniku któ-



Medal Janusza Boguckiego,

Dyplom za Dyplom – nagroda Związku Polskich

Artystów Plastyków Okręgu Toruńskiego,

Nagroda Publiczności,

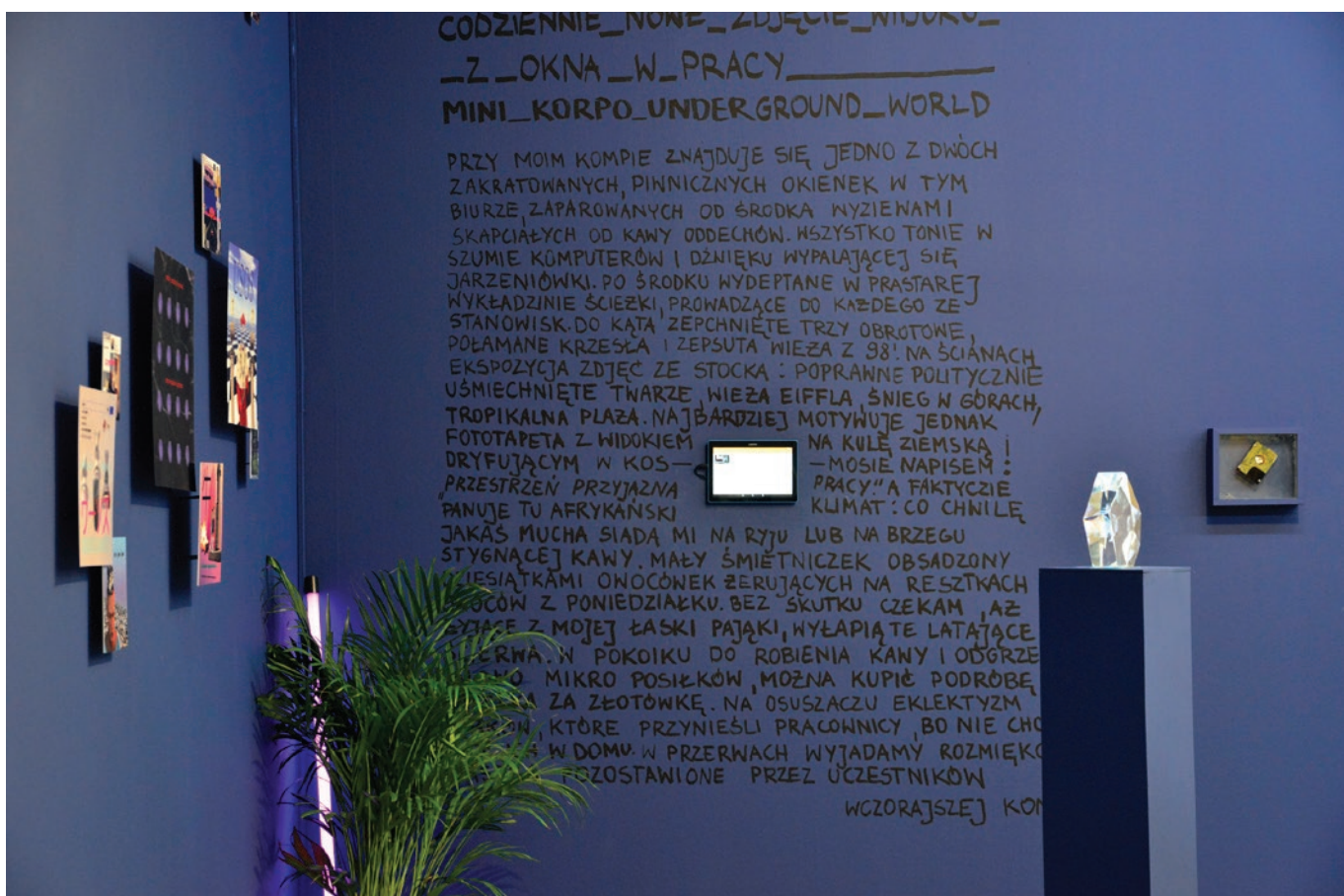
Nagroda Ogólnokształcącej Szkoły

Sztuk Pięknych w Golubiu-Dobrzyniu.

rego doznałam złamania kręgosłupa. Przez 3 miesiące mogłam poruszać się jedynie na kolanach i dłoniach. Użyłam własnych włosów.

4. Pomnik końca moich studiów / laserowe grawerowanie w piętnastościennym kryształ. W trójwymiarowym laser-grawerze portret podwójny: ja i prof. Smużny. Pomnik zakończenia procesu edukacji i jednocześnie marzenia o wspaniałej artystycznej przyszłości, jaka na mnie czeka.
5. Codziennie nowe zdjęcie widoku z okna w pracy / video, fragment serii z fanpage @Codziennienowezdjeciewidokuzokawpracy. Doświadczenie pierwszej pracy po studiach artystycznych.







KOLEKCJA TORUŃSKA MAGDALENY RANACHOWSKIEJ

autor: **MAGDALENA RANACHOWSKA**

promotor: prof. Jędrzej Gołaś

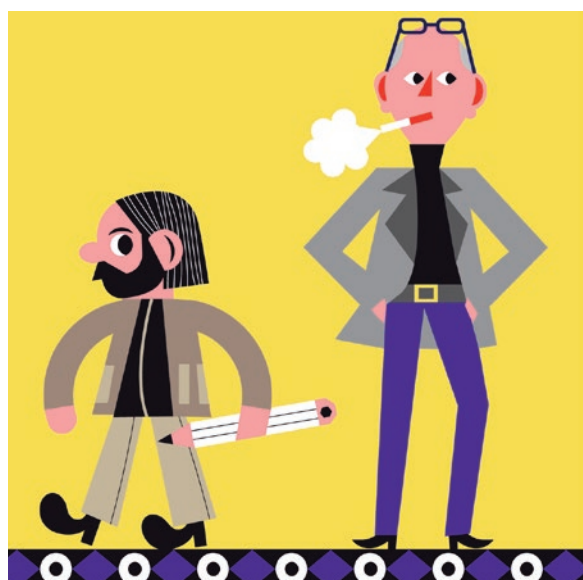
rysunek

Kolekcja Toruńska to sentymentalna podróż do rodzinnego miasta autorki, gdzie, wśród ulubionych miejsc, postaci z marzeń spotykają się z przyjaciółmi. Projekt stanowi podsumowanie czasu, w którym autorka mieszkała, zakochała się, studiowała, smuciła i radowała w Toruniu. Jest to bardzo prywatne podziękowanie, dedykacja dla wszystkich, którzy będąc ważną częścią życia autorki, stali się bezpośrednią inspiracją do powstania pracy. Wśród obiektów, które weszły w skład Kolekcji Toruńskiej znajdują się widzenia rodziny autorki, jej przyjaciół, ulubionych miejsc, jak również obiektów które towarzyszyły jej każdego dnia, np. elementy gotyckiej architektury, butelka, kieliszek, ołówek, papieros, serce, list miłosny...

Do stworzenia wszystkich elementów składowych projektu wykorzystano ściśle określoną paletę barw, w skład której weszło 11 kolorów. Następnie przygotowane kompozycje i wzory znalazły swoje zastosowanie w projektach nadruków na przedmiotach codziennego użytku, otrzymując tym samym „drugie życie”.

Na potrzeby swojej realizacji dyplomowej autorka zaprojektowała także logo tej kolekcji, które stanowi znak rozpoznawczy całego projektu i wchodzi w skład prezentowanych zestawów. Dyplom ten stanowi nowe, autorskie ujęcie opracowania szaty graficznej gadżetów reklamowych na potrzeby promocji miasta Torunia, skierowaną do szerokiego grona odbiorców a przede wszystkim do dzieci i młodzieży.







KREW, POT I ŁZY

autor: **EWELINA BRATKO**

promotor: prof. Piotr Gojowy

grafika warsztatowa – litografia

•

Tematem głównej części mojej pracy dyplomowej są znane słowa wypowiedziane przez Churchilla: „Krew, pot i łzy”. Grafiki te nie odnoszą się bezpośrednio do wypowiedzi polityka, jak również nie dotyczą procesu powstawania prac. Krew, pot i łzy – to życie postaci przedstawionych na papierze.

Przez groteskowe przedstawienie postaci chciałam ukazać połączenie cierpienia z chorobami oraz negatywnymi emocjami jakie mogą nękać człowieka. W pracach tych brzydota, jest sposobem zwiększenia wyrazu artystycznego. Rozpadające się części organizmów potwierdzają stwierdzenie, że nic nie jest trwałe. Nie zawsze wiernie trzymając się koncepcji, „niszczyłam” te postacie starając się dać im jak najbardziej niepokojący charakter. Często bywało też tak, że podchodziłam do matrycy bez konkretnego zamysłu, mając na uwadze jedynie agresywniejszą interpretację poruszanego tematu.

Cykl grafik wykonany został całkowicie w technice litografii asfaltowej, czarno-białej. Został on wydrukowany na dużych formatach z zamiarem wyolbrzymienia „problemów” jakimi owe postacie są obciążone.

W drukowaniu rezygnuję z koloru, jest tu tylko materia czarnej farby z jej odcieniami, gradientami, lawowaniem i spływaniem. Zależało mi na tym, aby odbiorca odczuwał niepokój. Duży format kamienia, stary szczecinowy pędzel oraz połączenie asfaltu z terpentyną były moimi głównymi narzędziami przy procesie twórczym. W pracach linia była malowana dużym pędzlem pozostawiając swój ekspresyjny gest. To narzędzie, użycie go z rozmachem, kreuje spektakl jaki pojawił się w całym cyklu.

Dzięki tym gestom mogłam być sobą i potraktować matrycę jako obiekt do wyładowania własnego niepokoju i spontaniczności jaka siedzi w moim prawym nadgarstku.





NA EMIGRACJI - NOTATKI Z ZIELONEJ WYSPY

autor: **OKSANA BUDNA**

promotor: dr hab. Marek Zajko, prof. UMK

grafika warsztatowa – wkłęsłodruk

„Na emigracji – notatki z zielonej wyspy” to cykl grafik, który porusza temat emigracji zarobkowej. W swoich realizacjach starałam się ukazać rozterki, ale i codzienność życia na emigracji przekładając to na język graficzny. Wciełiałam się w rolę obserwatora, który na ten problem spojrział z perspektywy członków swojej rodziny jak i swojej własnej, wyłapując najistotniejsze fakty i sytuacje, które miały miejsce za granicą. Jednym z głównych założeń mojej pracy dyplomowej było stworzenie spójnej opowieści, gdzie punktem wyjściowym stały się realizacje o większym formacie, poruszające główne wątki problemu, zaś wokół nich zakomponowane zostały mniejsze grafiki – cytaty.

Realizacje wchodzące w skład cyklu wykonane zostały w technice wkłęsłodruku (akwaforta, akwaforta na grenie, akwatinta, odprysk, suchoryt i przedruk fotograficzny). W każdej poszczególniej kompozycji starałam się zawrzeć pewien akcent w postaci przedruku fotograficznego, który nawiązywał do danej sytuacji, osób czy miejsc. Budując kompozycje obrazu często zestawiam je z płaską plamą czerni, grubo trawioną linią akwafortową i aplą kolorystyczną. Proste kształty, lapidarny rysunek połączony z fotografią i elementy typografii to główne elementy języka graficznego, którym się posługuję. Prezentowany przeze mnie cykl grafik w połączeniu z pomniejszymi realizacja-



mi – cytatami stanowi swego rodzaju układankę uzupełniających się, lecz niekonkurujących ze sobą elementów. Zaaranżowany w przestrzeni cykl, z wyznaczonymi podziałami tworzy historię, która ma celu „opieść” odbiorcę swoją narracją.

Otoczony obrazem widz, zamknięty w intymnym obszarze ma możliwość zintegrowania się i bliższego poznania emigracyjnej rzeczywistości.







ODBICIA

autor: **PIOTR CZYŻ**

promotor: dr hab. Agata Dworzak-Subocz

grafika warsztatowa – serigrafia



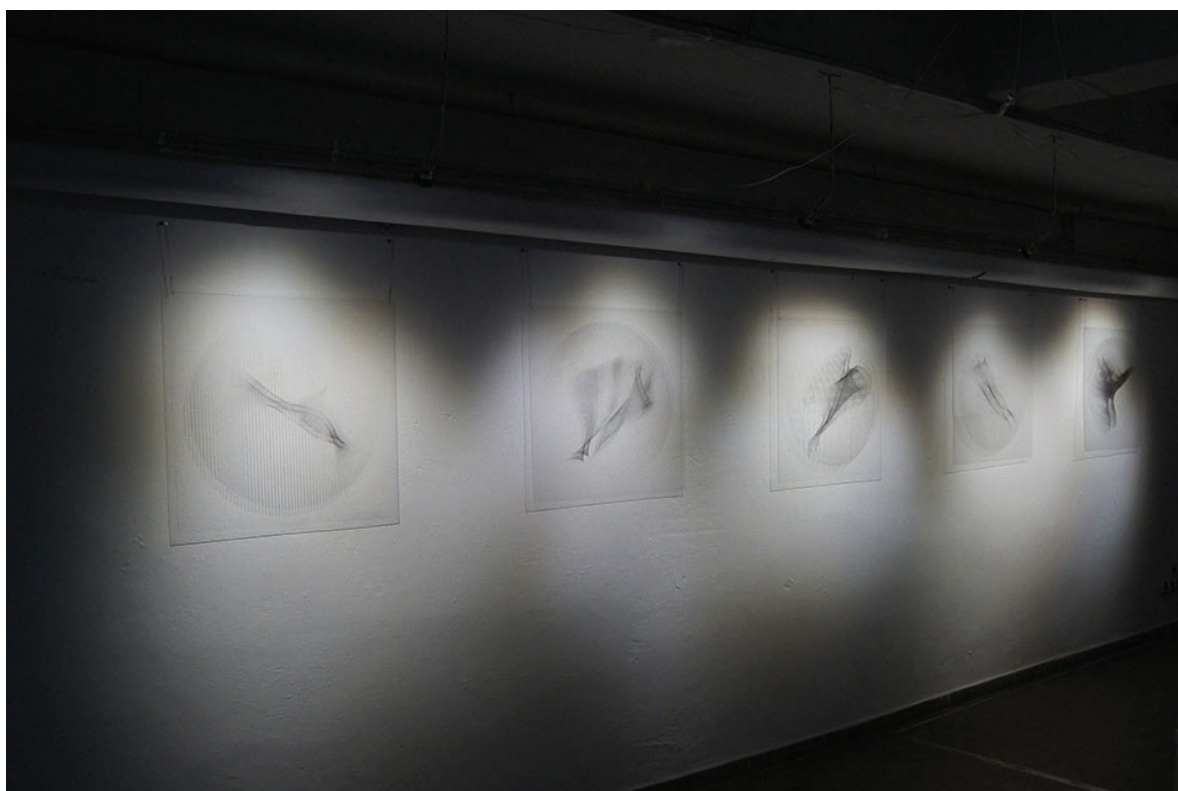
Nagroda Stowarzyszenia Przyjaciół

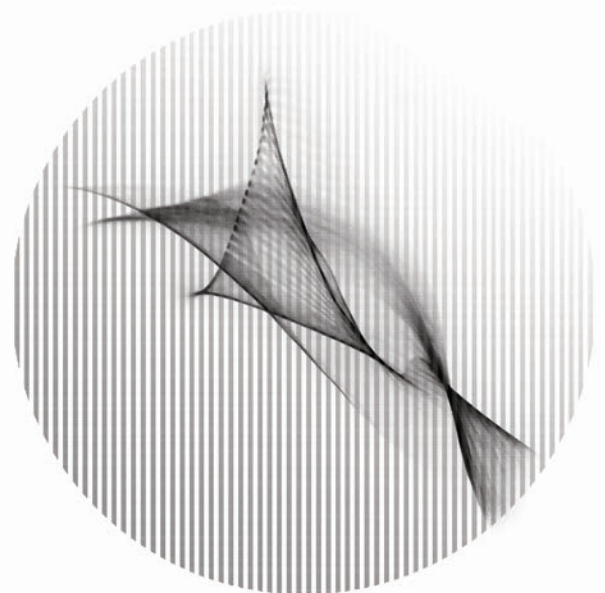
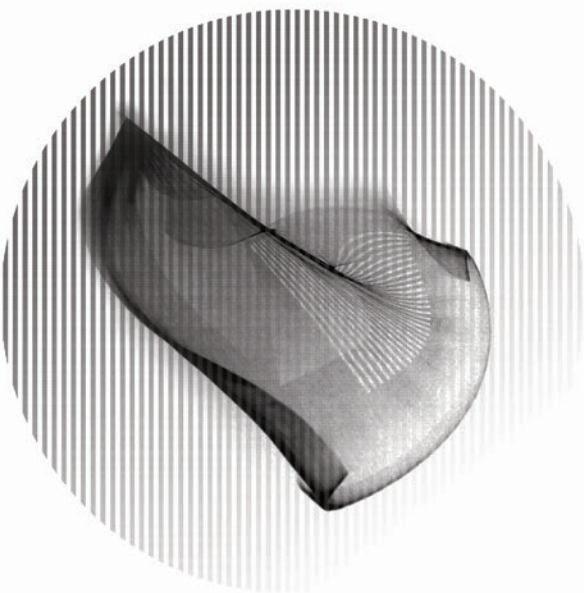
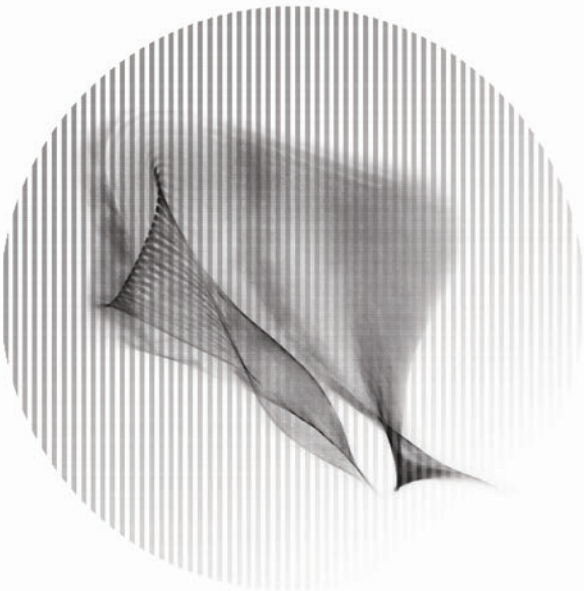
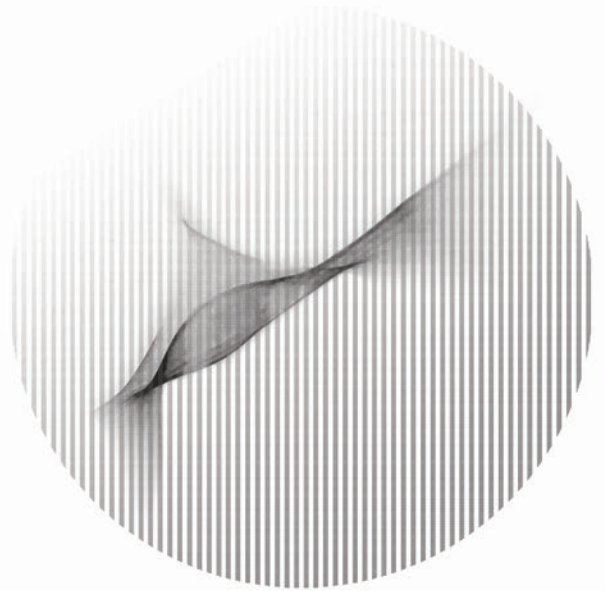
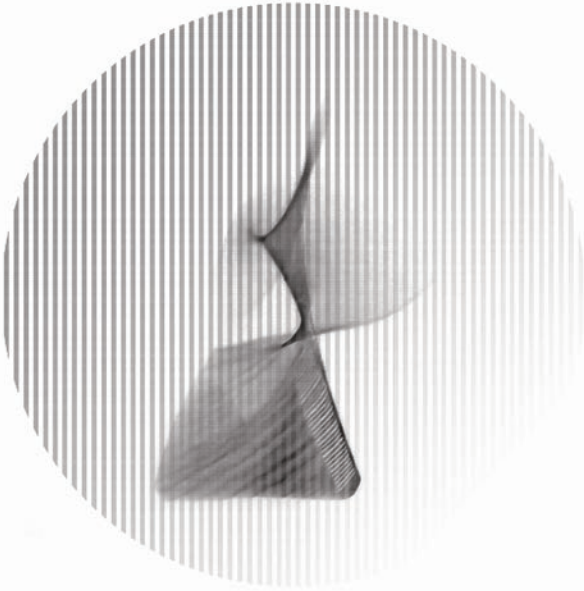
Wydziału Sztuk Pięknych UMK

Główną część dyplomu artystycznego pt. „Odbicia” wykonałem w pracowni serigrafii, a składa się z 12 formatów płyty pleksi o wymiarach 70×70cm. Całość uzupełniłem o filmy dokumentujące kreowane przeze mnie refleksy w fazie tworzenia dyplomu. Jako temat przewodni obrałem światło i jego wytwory. Uważam światło, zarówno naturalne jak i to stworzone przez człowieka za wielce frapujące i złożone zjawisko. Światło niezaprzeczalnie jest czymś nieuchwytnym i efemerycznym, a takie rzeczy są dla nas wyjątkowo atrakcyjne. Każdy artysta kreuje przy pomocy światła, mroku i cienia inny, niepowtarzalny świat.

Odbiorca stawiany jest przed wieloma bodźcami, które każdy postrzega i odczuwa w inny sposób i każdy znajdzie odpowiednią dla siebie i swoich przeżyć i przemyśleń przestrzeń.

Realizacje, które prezentuję były poprzedzone przeróżnymi próbami wykorzystującymi najrozmaitsze podłoża, światła, a także farby z rozlicznymi domieszkami. Prezentowane grafiki powstały poprzez odwrócenie i zmodyfikowanie sfotografowanych refleksów świetlnych, które uprzednio zostały przeze mnie sprowokowane. Pisząc o modyfikacji mam na myśli obróbkę polegającą na manipulacji kontrastem, kolorem oraz przetworzeniu fotografii na obraz rastrowy, który jest charakterystycznym medium serigrafii.







HEY DOM - GDZIE JESTEŚ?

autor: **DARIA MURAWSKA**

promotor: prof. Bogumiła Pręgoszka

grafika warsztatowa – wkłęsłodruk

Część główna dyplomu pt. „Hey dom – gdzie jesteś?” składa się z dziesięciu prac wykonanych w technice wkłęsłodruku. Koncepcja pracy dyplomowej opiera się na interpretacji pomieszczeń znajdujących się w domu, takich jak: korytarz, salon, łazienka, sypialnia, kuchnia, piwnica, strych i ogród. Nie chciałam jednak odnosić się do pokoi w sposób dosłowny zamykając się na schematycznym czy też stereotypowe przedstawianiu ich. Poszukując inspiracji starałam się czerpać z najbliższego otoczenia i tego, z czym mogę się bezpośrednio zetknąć.

Proces wkraczania w dorosłość wymusza na nas wyjście z własnej strefy komfortu i kierowanie się ku poszukiwaniom nowego miejsca do życia. Dom na moich pracach jest czymś metaforycznym, to nie tylko budynek, ale przede wszystkim ludzie, którzy go tworzą, dlatego nie można ująć go w ramy architektoniczne, znajduje się przede wszystkim w naszej głowie, dając poczucie bezpieczeństwa i stałego elementu w życiu.

Przy wykonywaniu prac posługiwałam się głównie technikami akwatinty i akwaforty. Przedstawione przez mnie grafiki są w różnych rozmiarach dwie najmniejsze pt. „Piwnica” i „Strych” mają 50×90cm, a największa „Dom” 210×100cm. Poprzez długie trawienia akwaforty chciałam uzyskać mocne wyraziste linie, które w połączeniu z delikatnymi akwatintowymi przejściami stworzą poczucie kontrastu. W grafikach bardzo istotne było dla mnie użycie koloru, jednak, aby uspokoić całość dyplomu zdecydowałam się go zrównoważyć szarością. Większość grafik składa się z dwóch matryc. Dodatkowo w końcowej fazie posiłkowałam się kolorami uzyskanymi za pomocą apli.







NIEŚWIADOMOŚĆ

autor: **RAFAŁ ŚLIWCZYŃSKI**

promotor: prof. Mirosław Pawłowski

grafika warsztatowa – serigrafia

Dokonując analizy strefy życia psychicznego człowieka, skupiłem się na związku między świadomością i nieświadomością oraz na wpływie sfery poza świadomością na kształtowanie się osobowości człowieka. Nieświadomość nie jest stanem skończonym i może przyjmować różnorodne kształty – od prostych, będących jedynie poszerzoną sferą świadomości, po te wychodzące poza granice ludzkiej wyobraźni, skrywające najciemniejsze sekrety.

Szukając podobnych zależności w świecie fizycznym, zauważyłem je w strukturze cienia. W korelacji kąta padania światła oraz odległości jego źródła od podmiotu cień może przyjmować różne formy.

Przy tworzeniu grafik wchodzących w zestaw dyplomu posłużyłem się autoportretami, które odpowiednio edytowałem za pomocą filtrów, by uzyskać efekt tzw. glitchu, mającego zadanie zaznaczyć różnorodność oraz toń ludzkiej świadomości na tle ciemnej plamy cienia, który symbolizuje strefę nieświadomą.







TAK NAPRAWDĘ TO MI SIĘ NIE CHCE

autor: **MONIKA WIŚNIEWSKA**

promotor: prof. Bogumiła Pręgowska

grafika warsztatowa – wkleśłodruk

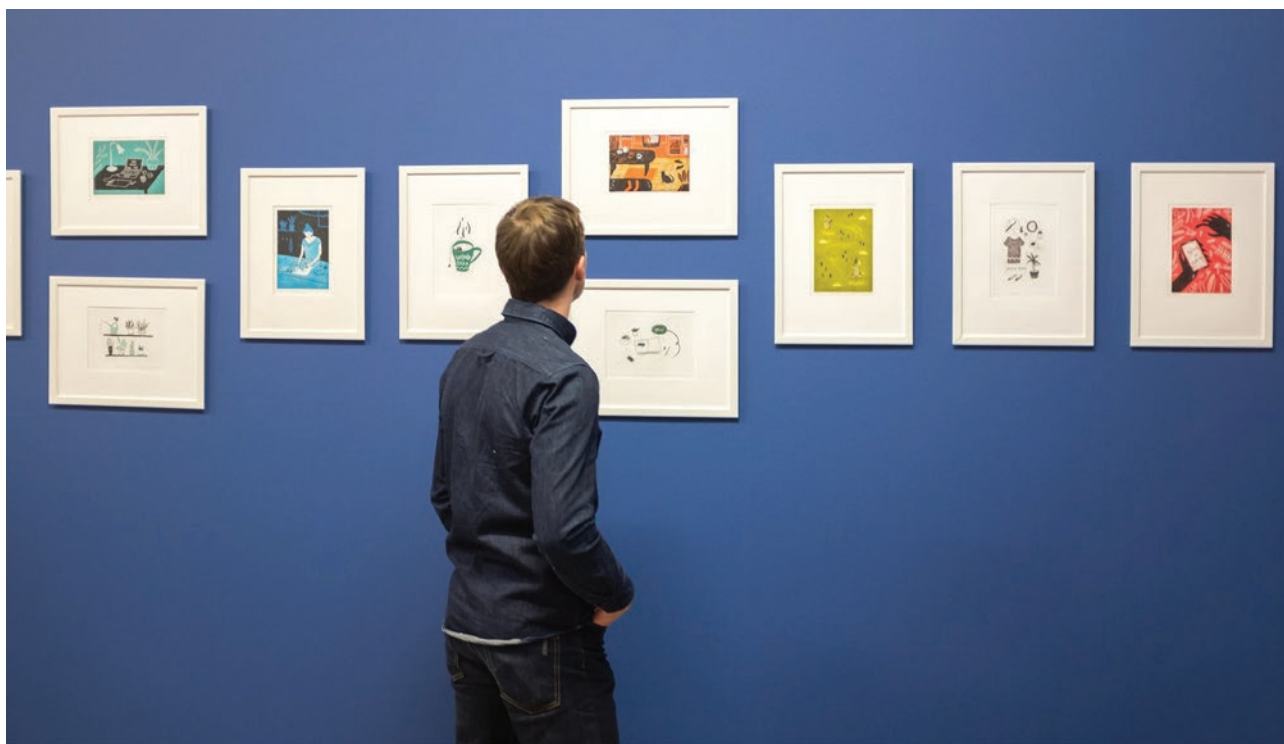
•

Największą inspiracją są dla mnie sytuacje z życia codziennego. Bardzo chętnie przedstawiam w swoich pracach wnętrza mieszkań, będące synonimem bezpiecznej przestrzeni, w której można odpocząć i poczuć się swobodnie. Dom jest azylem, w którym można odciąć się od reszty świata i ukryć przed czekającymi na nas obowiązkami. Swoje prace sprowadzam często do zapisu danej sytuacji. Najprostsze myśli i czynności są dla mnie najbardziej fascynujące. Staram się odnosić do sytuacji, w których może się znaleźć każdy z nas. Codzienne wymówki i narzekania są nieodłącznym elementem naszego życia i stanowią dla mnie niekończące się źródło inspiracji. W ten sposób nawet własne lenistwo można obrócić w rzecz przydatną i produktywną.

Tworzę prace dość proste w swojej formie i kompozycji. Wszystkie prace zostały wykonane w jednakowym, przypominającym wielkością pocztówkę formacie.

Prace ograniczyłam do dwóch najprostszych technik wkleśłodruku, czyli długo trawionej akwaforty, dzięki której uzyskiwałam wyraźne, mięsiste linie oraz akwatinty, która pozwoliła mi na otrzymanie jednolitych, intensywnych plam czerni i koloru. Każda z prac składa się z kilku matryc nabijanych kolejno na papier. Całość dyplomu ma za zadanie być przede wszystkim humorystycznym komentarzem do codzienności.

Zwyczajność i monotonia są tu cechami pozytywnymi, tworzącymi przestrzeń, w której można odetchnąć od natłoków spraw i obowiązków. Skupienie się na rzeczach małych z pozoru trywialnych, potrafi dać nam, bowiem dużo radości, której często nie potrafimy sobie uświadomić. Chwila oddechu i spojrzenie na siebie i swoje otoczenie z dystansu, a także nie branie siebie za bardzo na poważnie, to coś, czego powinien się nauczyć każdy z nas.







PROJEKT AUTORSKIEJ KSIĄŻKI KUCHARSKIEJ „LENIWY PIERÓG, CZYLI KUCHNIA POLSKA”

autor: **AGATA DOBROWOLSKA**

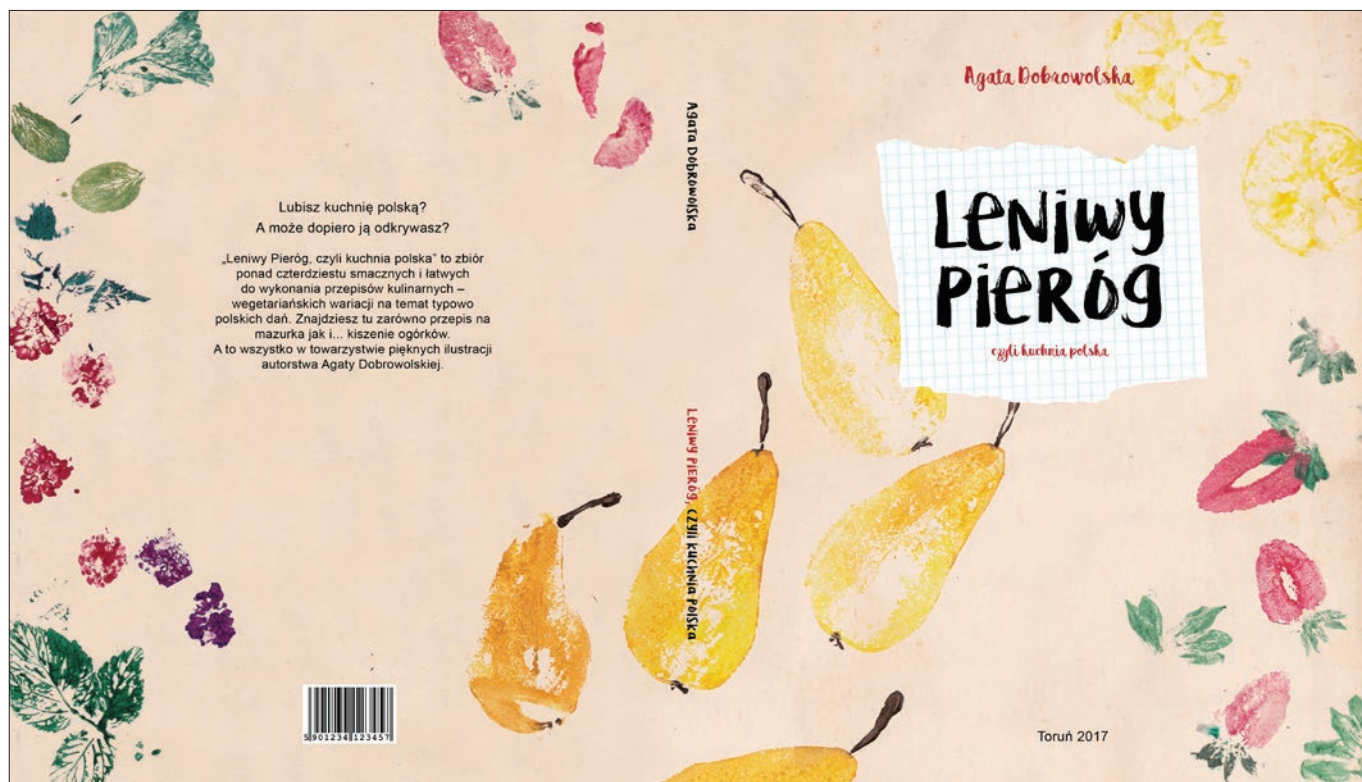
promotor: prof. Witold Michorzewski

projektowanie graficzne

Dyplom artystyczny stanowi autorski projekt książki, która łączy miłość do gotowania z nabytymi i projektowanie graficzne. „Leniwy pieróg, czyli kuchnia polska” to zbiór ponad czterdziestu smacznych i łatwych do wykonania przepisów kulinarnych – wegetariańskich wariacji na temat typowo polskich dań. Autorka pragnęła by jej książkę wyróżniało coś szczególnego na tle pozostałych pozycji na rynku, dlatego zdecydowała, iż przepisy w niej zamieszczane będą czasem zdrowszą lub po prostu lżejszą i zawsze bezmięsną alternatywą tradycyjnych dań kuchni polskiej. Można więc znaleźć w niej zarówno przepis na bigos, jak i mazurka czy też kiszenie ogórków. Pozycja ta jest dedykowana w szczególności obcokrajowcom, dla których nasza tradycyjna kuchnia jest czymś nowym i zupełnie nieznanym.

Głównym założeniem projektu jest rezygnacja z typowego zamieszczania zdjęć przyrządzonych potraw. Od strony formalnej zastosowano metodę stempli. Jak mówi autorka, podczas przygotowywania posiłków niejednokrotnie zdarzało się jej, że na desce do krojenia pozostawały ślady krojonych przez nią warzyw – nasunęło jej to skojarzenie z procesem odbijania w technikach graficznych – warzywo stało się matrycą, na którą Agata Dobrowolska nakładała farbę i z której pomocą tworzyła odbitki na papierze. Z pewnością każdy z nas pamięta stemple z ziemniaka przygotowywane w przedszkolu, one także zainspirowały autorkę książki, w której za stemple posłużyły tym razem najróżniejsze warzywa i owoce – od truskawek, poprzez pieczarki i marchewki, aż do sałaty i naci pietruszki.







OPRACOWANIE GRAFICZNE SERII PLAKATÓW KULTURALNYCH DLA KLUBU STUDENCKIEGO „OD NOWA” W TORUNIU

autor: **ALEKSANDRA DYMKOWSKA-TRELA**

promotor: dr hab. Nikodem Pręgowski

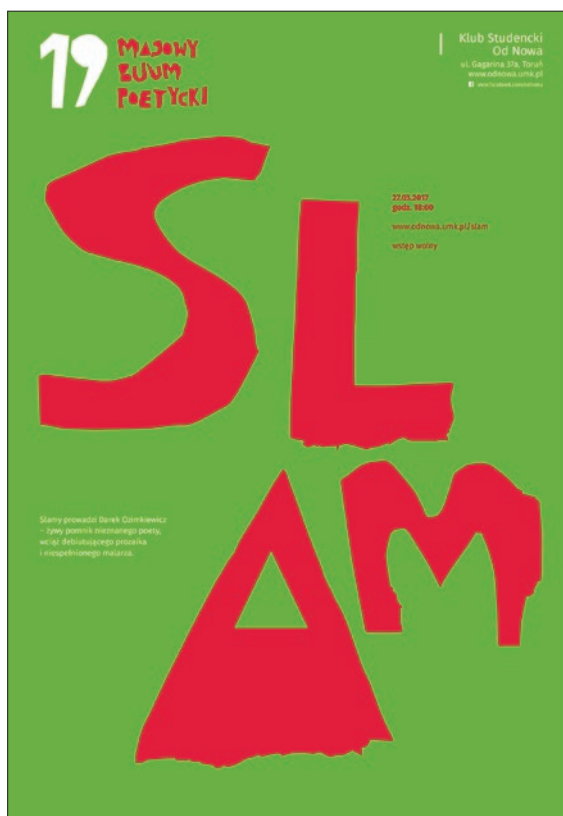
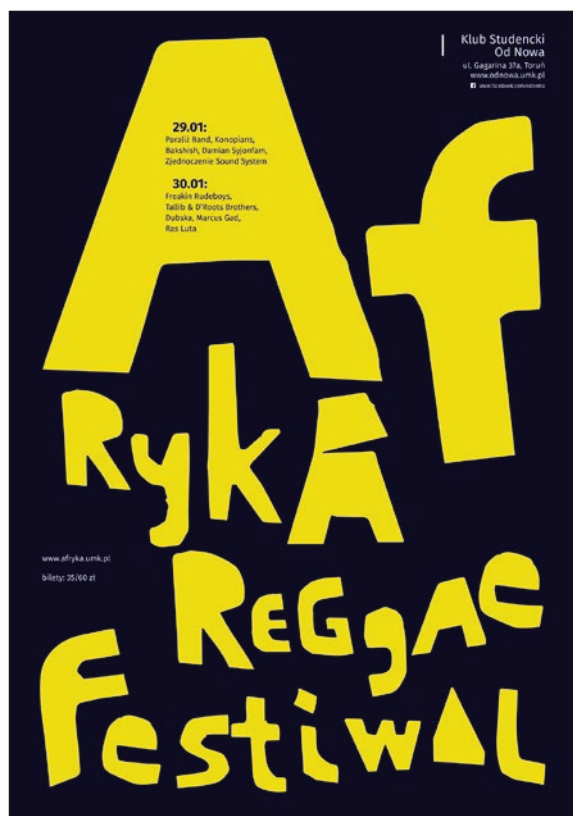
projektowanie graficzne

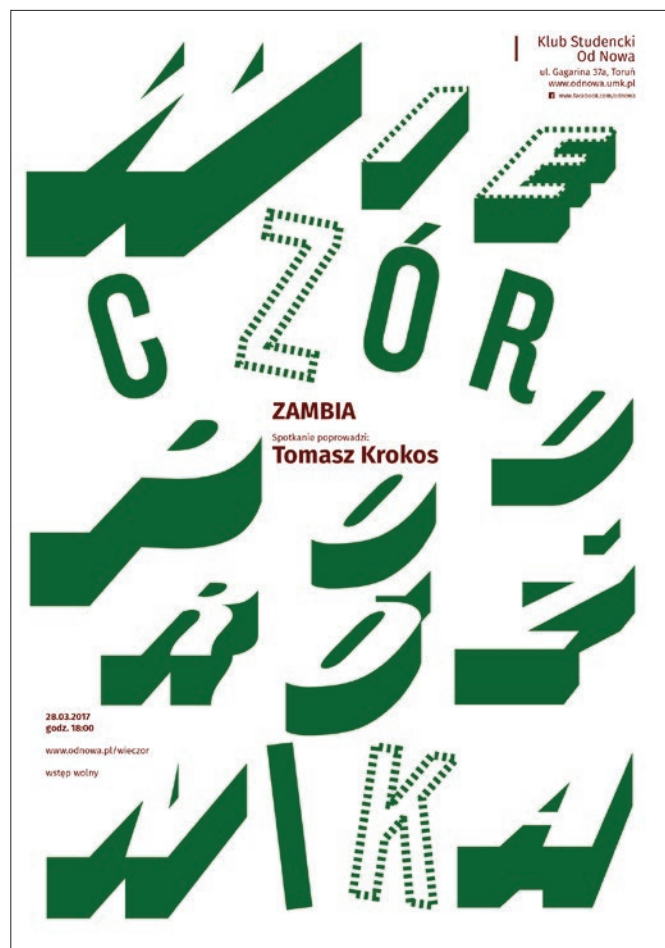
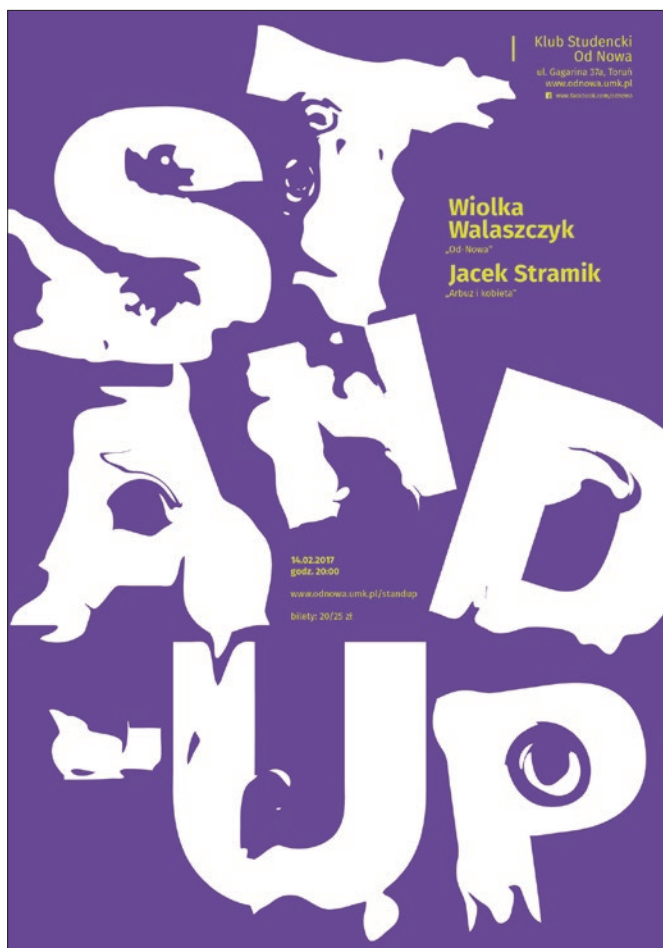
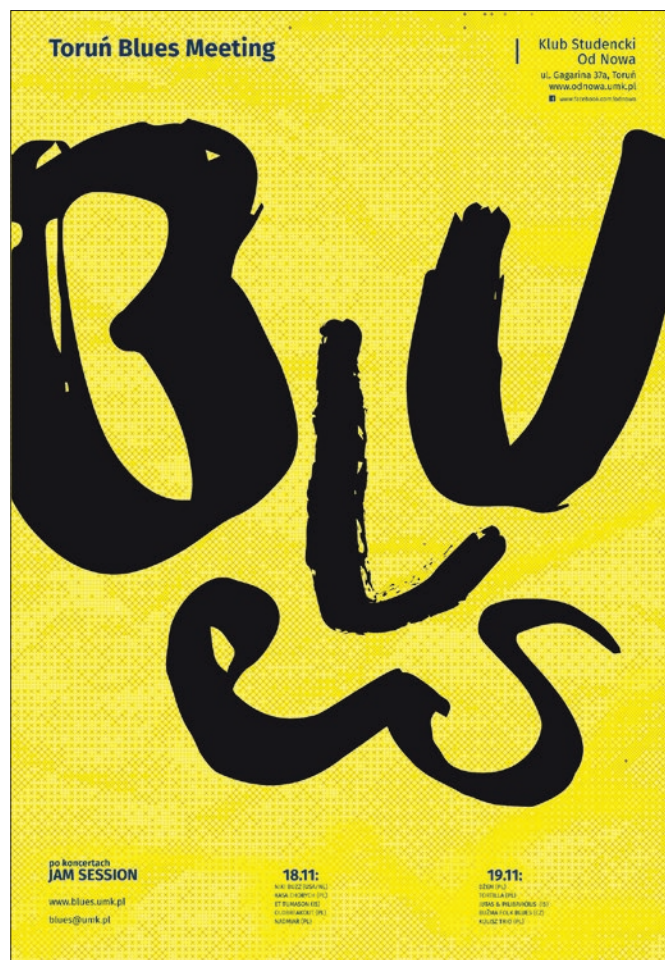
Tematem dyplomu artystycznego jest opracowanie graficzne serii plakatów kulturalnych dla klubu studenckiego „Od Nowa” w Toruniu. Na dyplom składa się 13 plakatów literniczych i typograficznych.

Projekt jest podporządkowany zasadom złotej proporcji i ciągu Fibonacciego. Wynikiem jest zastosowanie czterech wielkości pism użytych w plakatach (odpowiednio 18, 28, 43, 73 pkt.), jak również rozmieszczenie informacji dodatkowych. Każdy plakat posiada znak-symbol literniczy bądź typograficzny, ilustrujący i związany z jego wydarzeniem. Niektóre znaki powstały przy pomocy typografii klasycznej, inne przy pomocy pisma odręcznego, wycinanek, zdjęć przygotowanych wcześniej liter, przetworzonych komputerowo.

Wszystkie wielkości pisma dla informacji pobocznych zostały zapisane przy pomocy fontu Fira Sans w dwóch odmianach (Bold, Regular). Wielkości liternictwa jeśli chodzi o informacje przekazywane odbiorcy jak np. określenie daty, godziny, strony internetowej są tożsame. Prace łącząca umieszczona w tym samym miejscu na każdym plakacie stopka adresowa klubu studenckiego „Od Nowa”. W niektórych plakatach zastosowano barwy dopełniające.

Plakaty, które obecnie promują wydarzenia organizowane przez klub studencki „Od Nowa” są bardzo zróżnicowane, więc odbiorcę przyciąga jedynie samo wydarzenie, a nie to, że rzecz dzieje się właśnie w tym kulturowym dla Torunia miejscu. Wiedząc o znaczeniu klubu studenckiego „Od Nowa” na kulturowej mapie miasta, autorce zależało na maksymalnym rozróżnieniu projektów, ale w taki sposób, aby odbiorca patrząc na ogłoszenia wiedział, że wydarzenia są organizowane przez jedną placówkę.





OPRACOWANIE GRAFICZNE KSIĄŻKI AUTORSKIEJ PT. „O KOTACH”

autor: **ALEKSANDRA GOŁĘBIEWSKA**

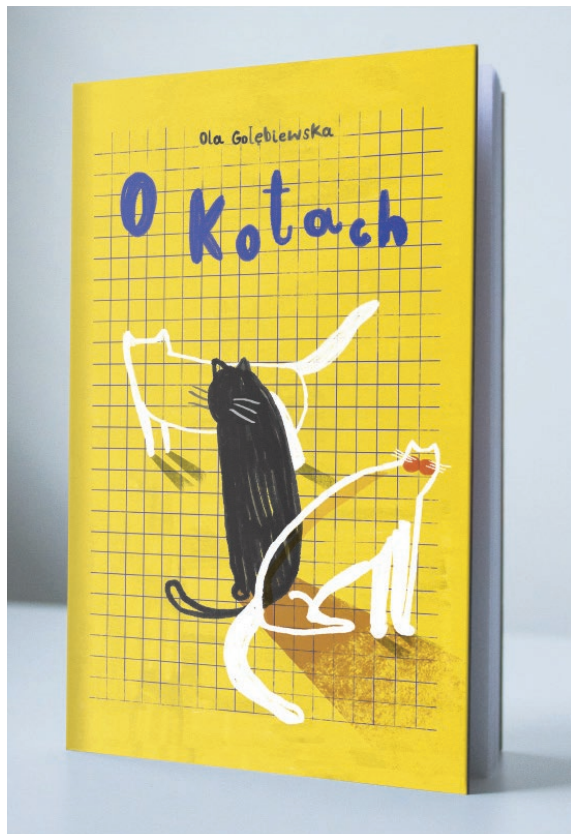
promotor: dr hab. Nikodem Pręgowski

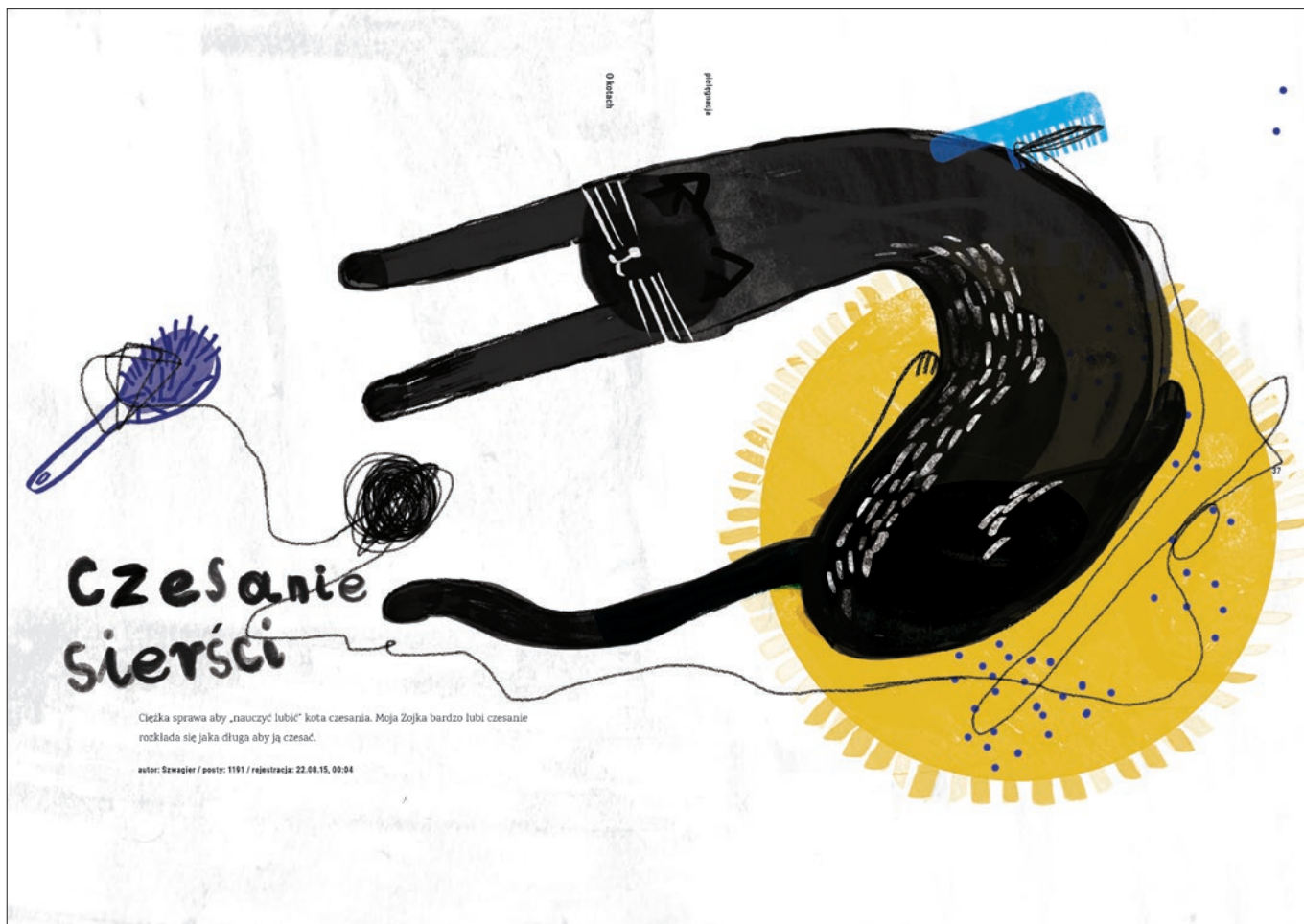
projektowanie graficzne

Tematem dyplomu jest opracowanie graficzne książki autorskiej pt. „O kotach”. Książka dla największych miłośników kotów, powstała w oparciu o autentyczne teksty z forum internetowego poświęconego tym uroczym zwierzętom. Autorka kopiowała wybrane teksty, by później umieścić je we własnej wymarzonej książce o kotach. Teksty pozostawiono bez redakcji i poprawek językowych, tak by utrzymać wiarygodność swobodnych wypowiedzi.

Impulsem do zaprojektowania książki były zatem komentarze z forów internetowych, m. in.: forum.miau.pl, koty.pl, kocieforum.pl. Książka liczy 40 stron. Projekt po-

wstał w formacie A4. Schemat barwny oparto głównie na kolorach żółtych, niebieskich, szarych, czarnych, białych. Ilustracje w większości wykonane są ręcznie farbami akwarelowymi, akrylowymi oraz flamastrami, następnie skanowane i przetwarzane komputerowo. Aple koloru nie są zupełnie płaskie, zawierają przepróśnienia, przypadkowe maźnięcia, czasami pojawia się delikatny raster. Autorka Posiłkowała się również zeskanowanymi teksturami uzyskanymi ze śladów pędzla, flamastra oraz gąbki. Projekt podzielony jest na rozdziały dotyczące: zachowania, odżywiania, pielęgnacji oraz ciekawostek.







SERIA KARTEK OKOLICZNOŚCIOWYCH

autor: **DOROTA KAMIŃSKA**

promotor: prof. Witold Michorzewski

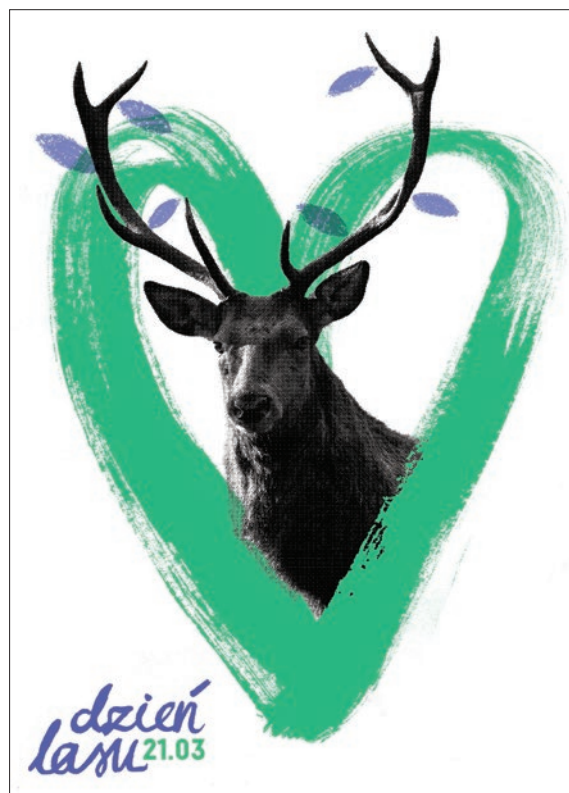
dyscyplina sztuki: projektowanie graficzne

Tradycja wysyłania pocztówek zanika, dlatego nadanie im interesującej i nowoczesnej formy, może uwspółcześnić oraz przywrócić ów zwyczaj. Zaprojektowane pocztówki nawiązują do świąt tradycyjnych dla polskiej kultury, ale też do nowych, nieformalnych wydarzeń. Zdecydowanie powiększa to grono odbiorców, oraz uwspółcześnia tradycyjną formę korespondencji jaką jest pocztówka.

Obecnie, kiedy polska ilustracja przeżywa swój ponowny rozkwit, jej tradycja powinna być rozpowszechniana na różnych nośnikach, np. właśnie na kartkach pocztowych. Kartki mogą funkcjonować w powiększeniu jako plakaty, stanowiące ironiczne komentarze do świąt, ich symboli oraz sposobów ich obchodzenia. Humorystyczny charakter prac sprawia, że odbiorca posiada możliwość osobistego odniesienia się do przedstawianej sytuacji.

W ilustracjach wektorowe, płaskie elementy kontrastują ze swobodnymi rysunkami, wykonanymi pędzlem lub kredką. Ten sam zabieg został zastosowany przy projektowaniu liternictwa. Pisany ręcznie tekst został zestawiony z bezszeryfowym, prostym krojem pisma. Rewersy wszystkich pocztówek są jednolite. Pole na dane adresata oraz oznakowanie miejsca na znaczek zostały namalowane tuszem, aby nawiązać do charakteru ilustracji na awersie.







CYKL PLAKATÓW AUTORSKICH POŚWIĘCONYCH KINEMATOGRAFII JAPÓŃSKIEJ

autor: **ARKADIUSZ TUMANÓW**

promotor: dr hab. Nikodem Pręgowski

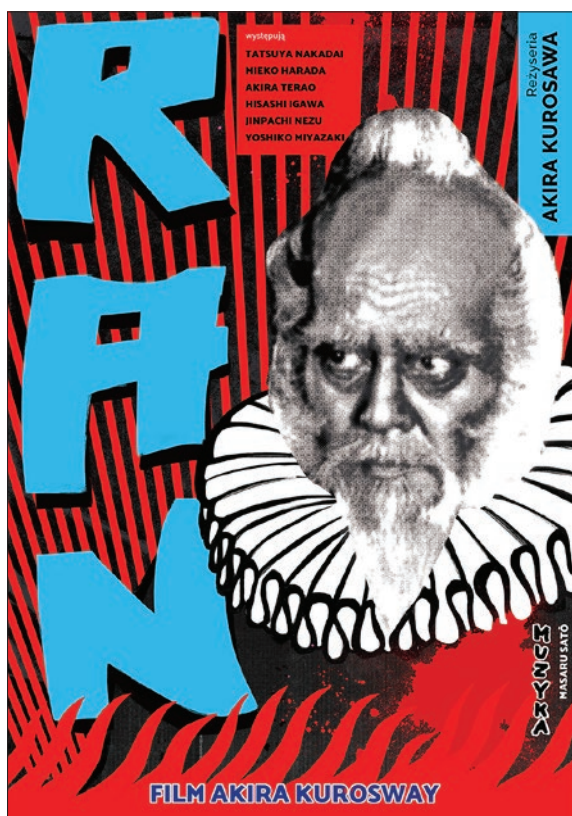
projektowanie graficzne

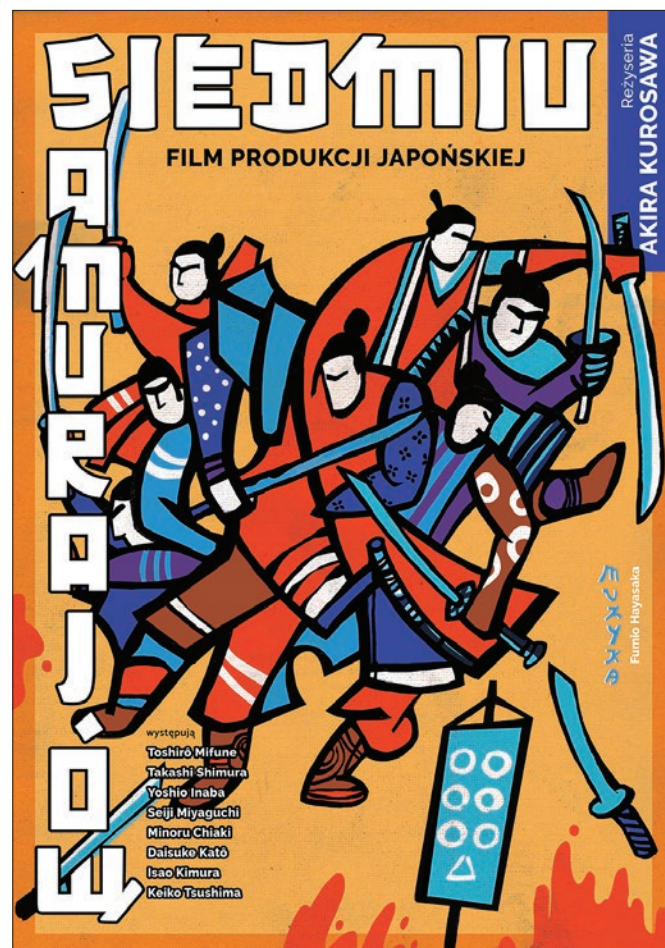
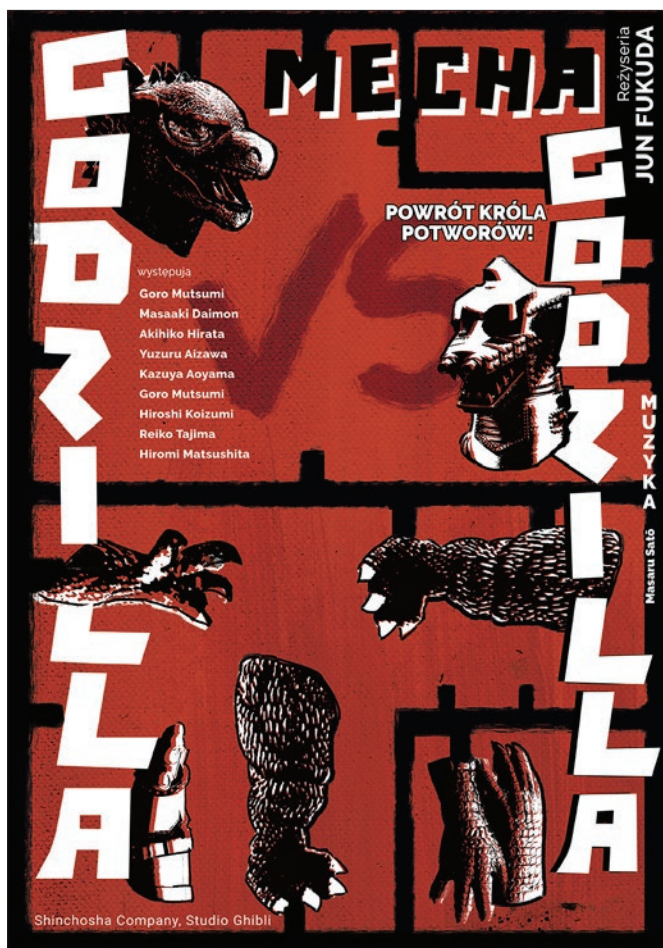
Plakat japoński posiada wiele twarzy; autor starał się uchwycić w pewnym stopniu każdą z nich, jednocześnie unikając pastiszu. Opracowanie abstrahuje od twórczości dobrze znanych i rozpoznawalnych w Europie twórców takich jak Shigeo Fukuda czy Ikko Tanaka. Autor postanowił zainspirować się twórczością mniej znanych autorów, takich jak Tadanori Yokoo, którego prace charakteryzują się chaosem w zakomponowaniu przestrzeni, wykorzystaniem kolażu oraz stosowaniem kontrastowych barw. W opracowaniu serii widoczne są także nawiązania do plakatów Yusake Kamekury.

Arkadiusz Tumanów wskazuje, że odniósł się także do plakatów propagandowych oraz dawne plakatów filmowych, których twórcy nie są znani. W swoich pracach oddał ich specyficzną zgrzebność, a także wykorzystał charakterystyczne dla nich motywy graficzne. W przypadku plakatu propagandowego był to np. symbol gwiazdy, widoczny na

banderze Imperialnej Marynarki Wojennej, obecnie Morskich Sił Samoobrony. W wypadku plakatu filmowego częstym rozwiązaniem było sięgnięcie po kadry z filmu, zwłaszcza te, które zawierały twarz aktora i łączenie ich z innym cytatem filmowym, lub abstrakcyjnym elementem graficznym. Estetyka retro oddana jest również za pomocą rozwiązań formalnych, takich jak ujęcie plakatu w ramę, czy cienie rzucane przez obiekty oraz liternictwo.

W plakacie japońskim elementem dominującym jest typografia, która nierzadko staje się dominantą kompozycji. Często jest bardzo zróżnicowana, w jednym projekcie pojawia się wiele krojów pism. Oprócz tych nawiązań, autor starał się odnieść do znaków alfabetu japońskiego transponując je na znaki łacińskie. Elementem wspólnym serii jest system literniczy dla informacji, takich, jak osoba reżysera, obsada filmu, etc.







ŚWIĘTY RYCERZ z 2 poł. XVII w.

z Parafii pw. Św. Jadwigi w Pępowie

autor: **ADAM KAŻMIERCZAK**

promotor: prof. dr hab. Bogumiła Rouba,

dr Joanna Arsyńska

konserwacja i restauracja dzieł sztuki



Nagroda im. doc. Leonarda Torwirta

Wykonane zabiegi przy obiekcie przygotowały go do ekspozycji i przywrócono mu walory artystyczno-estetyczne. Po powrocie do wnętrza sakralnego rzeźba będzie pełnić funkcję kultową. Usunięto wtórne nawarstwienia, które w większości zakrywały zachowany w małym stopniu oryginalną warstwę malarskiej (zachowanej w ok. 30%), złocen (zachowanych w ok. 20%) oraz srebrzeń (skorodowanych niemalże w 100%). Największy problem stanowiła oryginalna karnacja, której stopień zniszczenia wynosi ok. 95%. Przywrócona została ciągłość oryginalnej warstwy zaprawy oraz uzupełniono i częściowo zaaranżowano warstwy polichromii, złocen i srebrzeń.

Rzeźba po pracach
konserwatorsko-restauratorskich.

Fot. A. Adamski



Rzeźba przed pracami
konserwatorsko-restauratorskimi.

Fot. A. Kaźmierczak



Rzeźba w trakcie prac,
po uzupełnieniu zaprawy.

Fot. A. Kaźmierczak







ŚW. WAWRZYNIEC, autor nieznany, 1808 r.

autor: **MONIKA KĘSY**

promotor: prof. Dariusz Markowski,

dr Sławomir A. Kamiński, dr Mirosław Wachowiak

konservacji i restauracji dzieł sztuki



Nagroda im. doc. Leonarda Torwirta

Obiekt po pracach

konservatorsko-restauratorskich.



Obiekt przed pracami

konservatorsko-restauratorskimi.







KAMIENNE EPITAFIUM Z KOŚCIOŁA ŚW. ELŻBIETY WE WROCŁAWIU,

ostatnia ćw. XVI wieku

autor: **MONIKA PARADOWSKA**

promotor: mgr Katarzyna Polak,

dr hab. Piotr Niemcewicz

konserwacja i restauracja dzieł sztuki



Nagroda im. doc. Leonarda Torwirta

Zasadniczym problemem konserwatorskim, z jakim musiała się zmierzyć dyplomantka był koncepcja restauracji bardzo uszkodzonego epitafium pochodzącego z Bazyliki pw. św. Elżbiety we Wrocławiu. Studentka dążyła do wyeksponowania wartości artystycznych poprzez umiejętne wyznaczenie granic uzupełnień tak, aby nie powstała nowa wartość, której można by przypisać nadmiar indywidualnej interpretacji konserwatorskiej. Zaproponowała również odróżnienie zrekonstruowanych elementów od oryginału poprzez odpowiednie operowanie fakturą uzupełnień. W wyniku tych żmudnych prac konserwatorskich i rekonstrukcji przywrócone zostały walory ekspozycyjne i estetyczne zabytku.

Obiekt przed konserwacją,

foto. Andrzej R. Skowroński.

Stan po pracach konserwatorskich,

foto. Jacek Szczurek.

>





Absterget Deus omnem
lachrymam ab oculis eorum
Apocalips VII



**FRAGMENTY DEKORACJI ŚCIENNEJ
Z KRUŻGANKÓW PRZY KOŚCIELE
PW. WNIEBOWZIĘCIA NAJŚWIĘTSZEJ
MARII PANNY W KCYNI**

autor: **JULIA SZCZERBIŃSKA-KLOSSEK**

promotor: dr Solida Lim,

dr hab. Robert Rogal, prof. UMK



Nagroda im. doc. Leonarda Torwirta

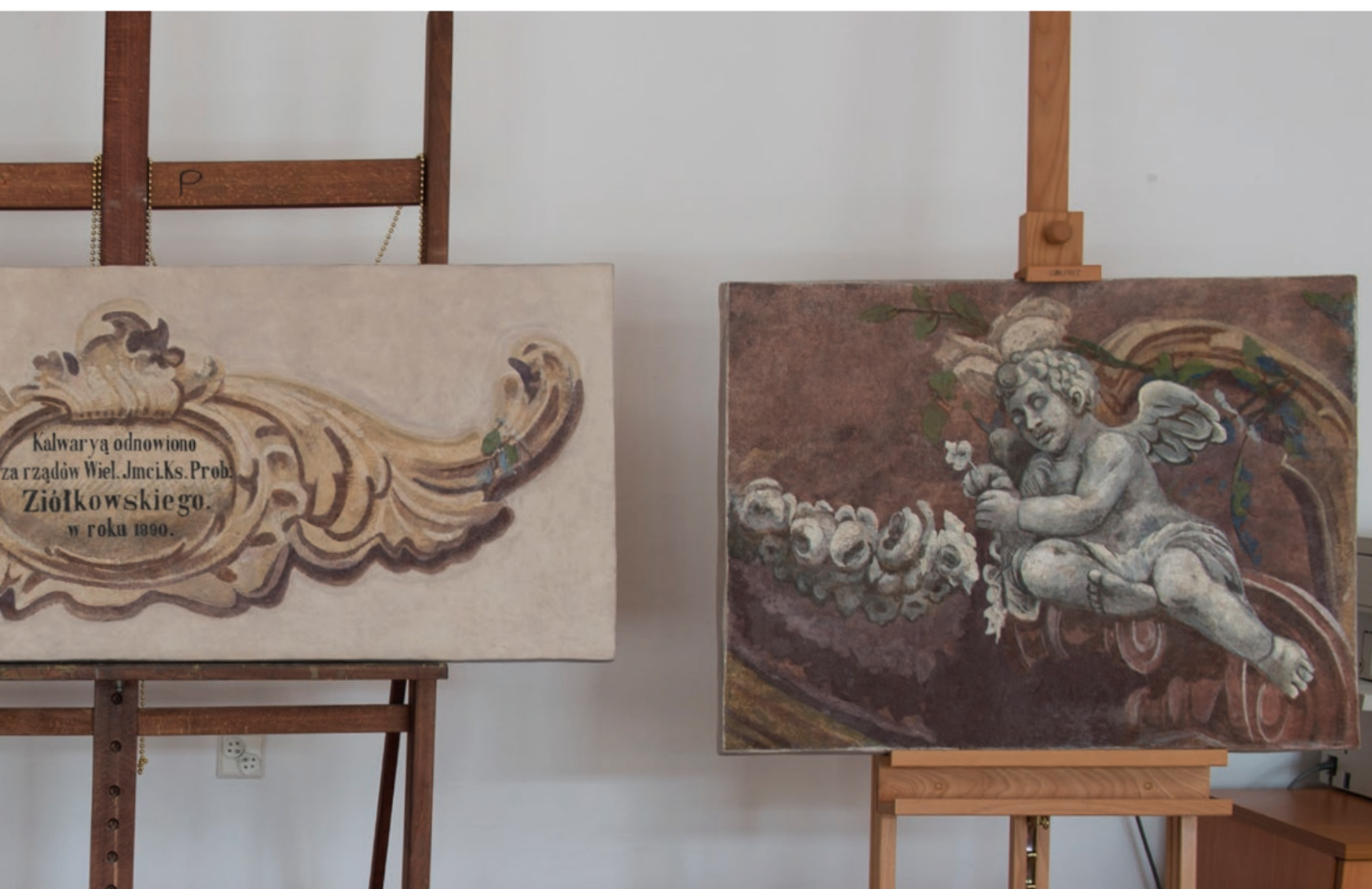
Rozwarstwianie
malowideł



Obiekt stanowi pierwszą tego typu realizację wykonaną w ramach pracy dyplomowej obejmującą rozwarstwienie malowideł ściennych. Zarówno pod kartuszem jak i pod aniołkami znajdowała się wcześniejsza polichromia namalowana prawdopodobnie przez Antoniego Smuglewicza. Podjęta została decyzja o odsłonięciu pierwotnej dekoracji malarskiej w celu ujednolicenia wyglądu kalwarii. Jednocześnie postanowiono, aby przemalowania będące świadkiem historii kościoła zostały zachowane. Jedynym sposobem współistnienia obydwu dekoracji było rozwarstwienie malowideł i przeniesienie wtórnego przedstawienia na nowe podłoże tak, aby mogło być eksponowane w innym miejscu w kościele.

Malowidła po
konservacji







MAGMOFORMY (cz. I), MGŁAWICE (cz. II)

autor: **DOMINIKA BORYS-PRUS**

promotor cz. I: dr hab. Krzysztof Pitula, prof. UMK

promotor cz. II: prof. Piotr Klugowski

malarstwo

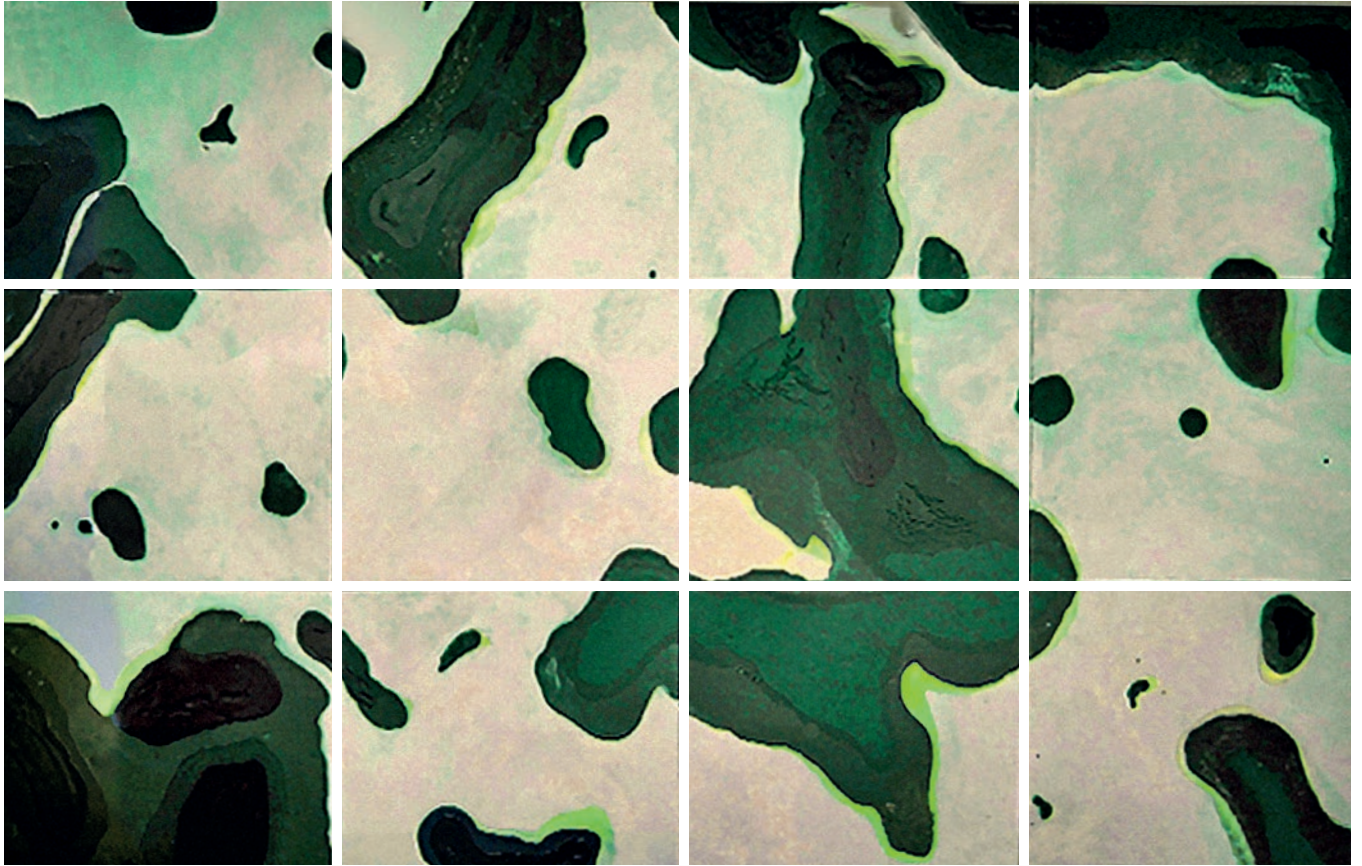
Dyplom artystyczny w części I. składa się z dwunastu płócien połączonych w jeden obraz o wymiarach 300×480 cm, który jest dedykowany do przestrzeni głównego holu w Uniwersyteckim Centrum Nowoczesnych Technologii oraz w cz. II z 10 średniej wielkości obrazów, zbudowanych, jako pojedyncze dzieła o minimalistycznym i impresyjnym charakterze. Obrazy nawiązują do spotykanych w naturze struktur, których tajemniczość, autorka podkreśla, delikatnym światłem przelewającym się po powierzchni.

Magmaformy cz. I. to dzieło wpisujące się w określoną przestrzeń architektoniczną – na wystawie prezentowane jest bez tego kontekstu. Jego struktura nawiązuje do rozlewającej się, zastygającej masy, magmy. Autorka nawiązuje do natury, ale nie stara się jej naśladować. Do osiągnięcia tego sugestywnego wyrazu używa materiałów przemysłowych - płynnej folii, barwionej pigmentami i lakieru wodnego, a także te typowych w twórczości artystycznej: farb akrylowych, ecolin, pigmentów i werniksów.

Kompozycja ma charakter otwarty zarówno pod względem formalnym, jak i interpretacyjnym. Każdy może znaleźć tutaj kawałek własnego świata i cieszyć się podróżą swojej wyobraźni do jego zakamarków wskazywanych nam przez autorkę.

Praca ta, docelowo stanie się stałym elementem architektury w Uniwersyteckim Centrum Nowoczesnej Technologii, będzie pełnić funkcję, nie tylko dekoracyjną, ale też tworząc tożsamość miejsca będzie spełniała naturalną potrzebę obcowania człowieka z pięknem i ze sztuką.







SKORUPY (cz. I), STWORZYŁEM CIĘ NA SVOJE PODOBIENSTWO (cz. II)

autor: **OSKAR GURBADA**

promotor cz. I: prof. Piotr Klugowski

promotor cz. II: dr hab. Krzysztof Pitula, prof. UMK
malarstwo

Dyplom artystyczny w części I. składa się z sześciu wielkoformatowych obrazów, o charakterze surrealistyczno-industrialnym. Obrazy przedstawiają portrety silnych młodych mężczyzn w pozach, nawiązujących do stylizacji baroku. Mężczyźni odziani w zbroje, czy w skorupy wydają się być wojownikami współczesnego świata – ale w intencji autora mają też symbolizować skostniałość form klasycznych. Obrazy malowane zamasyście, tworzą bogatą i ciężką strukturę malarską. Zawężona gama – prawie monochromatyczna - ożywiana jest przez kontrastowe błękitne cienie, tworzone w myśl zasady impresjonistów, albo zaobserwowane we współczesnej stylizowanej fotografii. Interesującym dopowiedzeniem do tych portretów są przestrzenne formy wieszako-ubiorów stworzone, jako autonomiczne obiekty.

Cz. II. dyplomu artystycznego składa się z ośmiu segmentów - o wymiarach 100×150 cm, które tworzą wielkoformatowy obraz w technice akrylowej, przeznaczony do aranżacji dedykowanej przestrzeni architektonicznej. Obraz przedstawia scenę dialogu niezidentyfikowanej postaci z hybrydowym tworem zajmującym większość powierzchni płótna. Jest odpowiedzią dyplomanta na stosunek człowieka do natury, jej ogromu, wszechobecnej potęgi i władzy. Jest też pokazaniem dialogu człowieka z Bogiem.







ZOBACZ - DOTKNIJ (cz. I),

ULOTNE PEJZAŻE (cz. II)

autor: **KATARZYNA**

KUDZEWICZ-KOSSAKOWSKA

promotor cz. I: prof. Jan Pręgowski

promotor cz. II: dr hab. Andrzej Kałucki prof. UMK

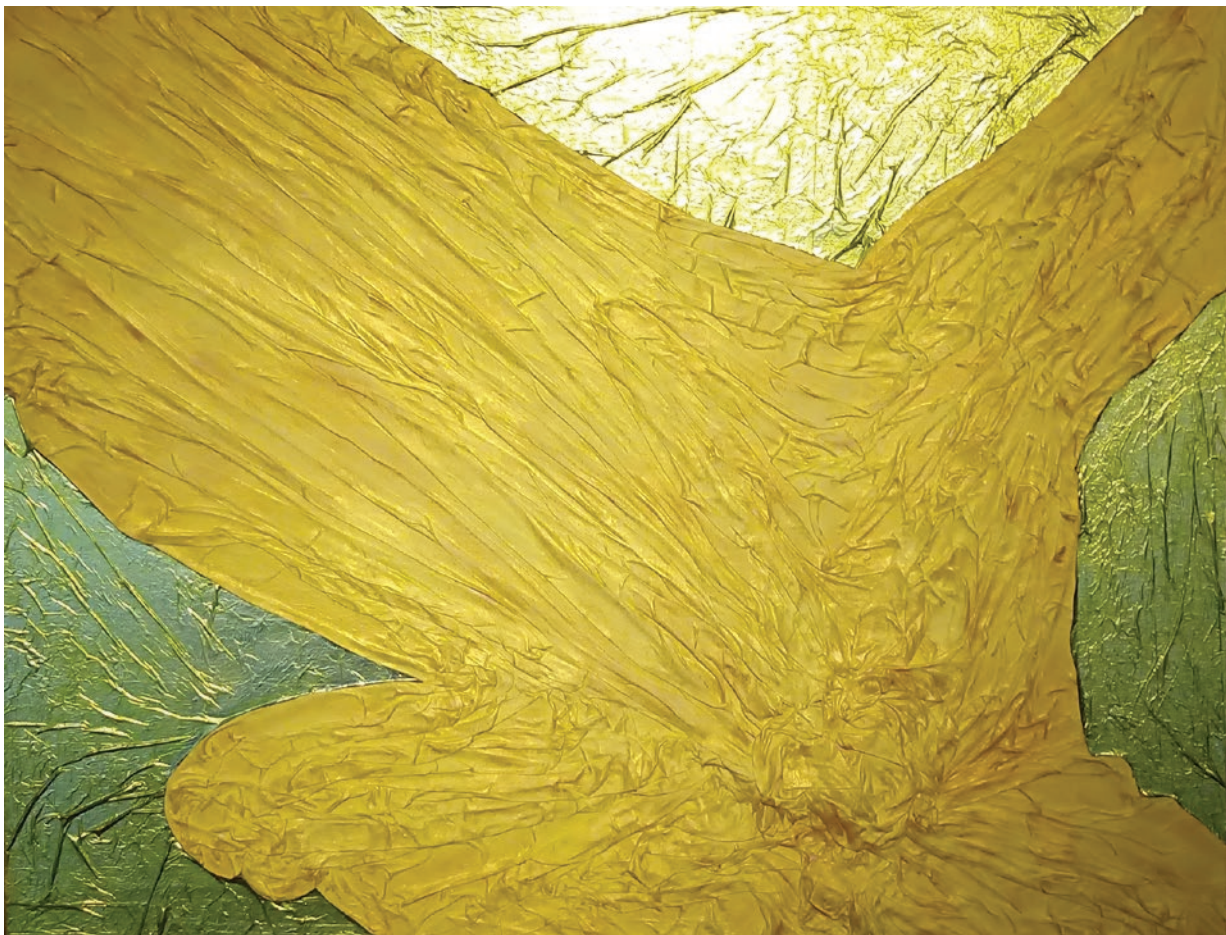
malarstwo

Dyplom artystyczny w cz. I, to zestaw 10 obrazów o wym. 150x120 cm i 50x150 cm głównie w układzie horyzontalnym. Prace nawiązują do malarstwa materii. Ukazują abstrakcyjne kompozycje, w których warstwa strukturalna przesycona różnymi barwami sugeruje widzowi skojarzenia z pejzażami. Obrazy zostały wykonane na płótnie techniką mieszaną, w których

Dyplomantka wykorzystuje: farby emulsyjne, akrylowe, olejne, media malarskie, werniksy, lakiery wodne i żywiczne. Posługuje się także techniką kolażu, wklejając do płaszczyzny obrazów – tkaniny, odpowiednio je drapując tak, by nawiązywały do kształtów roślinności i ukształtowania terenu.

W cz. II „Ulotne pejzaże” dyplomantka kontynuuje swoje rozważania pejzażowe zatapiając je w taflach bezbarwnego szkła o wymiarach 60x80 cm. Ułożone horyzontalnie, wykonane w technice fusingu (wysokotemperaturowej obróbki szkła polegającej na stapianiu i gięciu szkła), tworzą interesujący dialog z malowanymi obrazami. Prace kompozycyjnie dopełniają wykonane na zimno piaskowania, które wpływają na zmianę kolorystyki i wzbogacenie przestrzenności.







WITRAŻ DO DRZWI
ZAKŁADU MALARSTWA (cz. I),
ŚWIATŁAGODNY (cz. II)

autor: **JUSTYNA LIPKA**

promotor cz. I: dr hab. Andrzej Kałucki prof. UMK

promotor cz. II: prof. Lech Wolski

malarstwo

Dyplom artystyczny w części I. składa się przeszklenia witrażowego drzwi w przejściu z korytarza głównego do Zakładu Malarstwa. Witraż wykonany techniką witrażu klasycznego – składa się z szesnastu kwater o łącznej powierzchni ok. 6 m². W swojej treści nawiązuje do trzech dzieł wybitnych twórców malarstwa Sandro Botticelliego, Pablo Picassa i Celnika Rousseau. Interesująca kompozycja opowiedziana językiem witrażu, stanowi uniwersalne i rozpoznawalne co do intencji dzieło, będące jednocześnie znakiem miejsca i piękną formą dekoracyjną. Praca wykonana w całości przez dyplomantkę, świadczy o jej znakomitym wyczuciu przestrzeni, miejsca i światła.

Światło jest też głównych tworzywem zestawu sześciu pokaźnych rozmiarów obrazów, które składają się na cz. II dyplomu, nawiązującego również delikatną pastelową kolorystyką do witrażu. Ta część dyplomu artystycznego to zestaw sześciu obrazów zrealizowanych na płótnie, w których dyplomantka dookreśla swoje zainteresowania, ukazując swoją szczególną wrażliwość, osobowość twórczą i świadomość artystyczną.





SZKLANE CIAŁA (cz. I), VENA (cz. II)

autor: **KATARZYNA SPADŁO**

promotor cz. I: prof. Kazimierz Rochecki

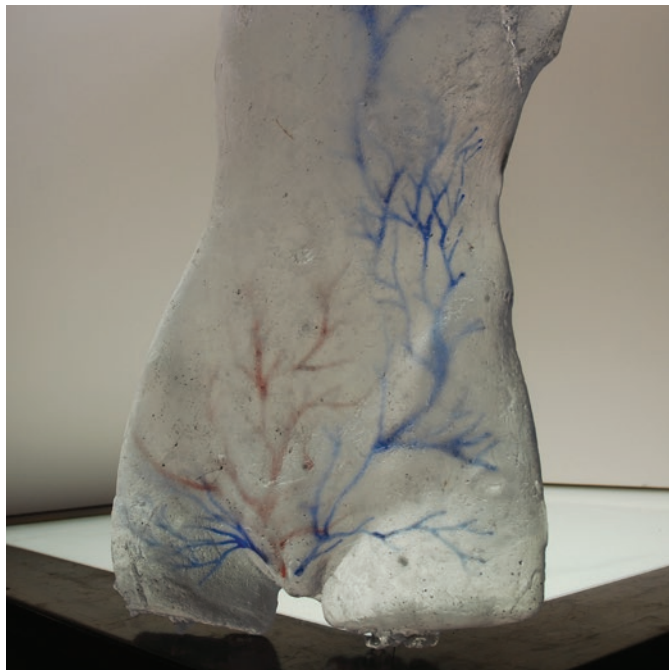
promotor cz. II: prof. Lech Wolski

malarstwo

Dyplom artystyczny w części I, składa się z piętnastu przestrzennych obiektów, zrealizowanych w technice *fusingu* (technika wysokotemperaturowa polegająca na stapianiu i gięciu szkła).

Obiekty przedstawiają torsy kobiece i męskie w odcieniach koloru czerwonego i błękitnego oraz w kolorze szkła niebarwionego. Prezentowane na wystawie obiekty są końcowym efektem długotrwałego procesu technologicznego, na któryłożyło się wiele etapów jak – przygotowanie form poprzez zdjęcie odcisków bezpośrednio z modeli, utwardzenie ich i dokonanie odpowiedniej preparacji, przeprowadzenie długotrwałego procesu technologicznego obróbki termicznej szkła i wreszcie obiektów do ekspozycji. Powodem do powstania tych prac była wewnętrzna potrzeba autorki wskazania miejsca i roli kobiety, przedstawienie relacji jakie zachodzą za w sferze mentalnej, społecznej, duchowej, jak i bezpośredniej cielesnej, między kobietą i mężczyzną.

Ten sam temat podejmuje w cz. II. dyplomu artystycznego, w którym większy akcent postawiła na relacje cielesne.







PO 17 RUCHU CZARNE SIĘ PODDAŁY

autor: **MACIEJ POMIANOWSKI**

promotor: dr hab. Andrzej Borcz, prof. UMK

rzeźba

Praca, ta jest wynikiem przemyśleń nad szeregiem problemów rodzących się na styku człowiek – komputer, w szczególności pytania o miejsce artysty w nowoczesnym, cyfrowym świecie i granice pomiędzy różnymi dziedzinami sztuki wynikającymi z wykorzystania nowych technologii. Powstała z użyciem technik i materiałów klasycznych, takich jak spawanie metalu, konstrukcja z płyt wiórowych oraz technologii cyfrowych – projektowania 3D i druku w technologii FDM. Projekt kompletu minimalistycznych, zgeometryzowanych figur szachowych, których układ krąwędzi odpowiada ruchom na szachownicy również powstał specjalnie na potrzeby tej pracy.

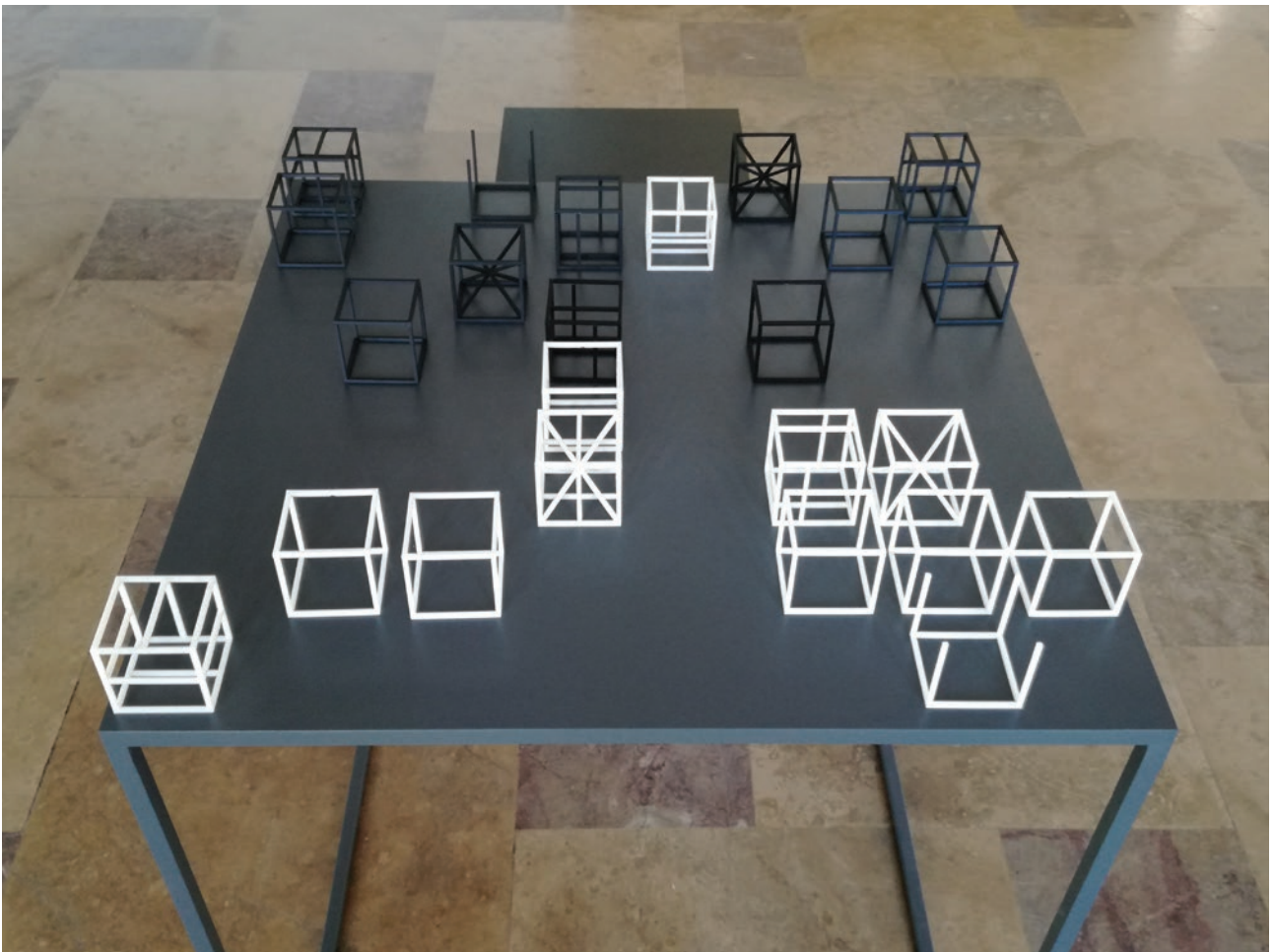
Wysokie umiejętności szachowe powszechnie postrzegane są jako przejaw geniuszu. Dlatego tak wielkiego rozgłosu nabrały dwa pojedynki szachowe arcymistrza Garego Kasparowa, do których doszło w 1996 i 1997 roku, a w których przeciwnikiem był odpowiednio zaprogramowany komputer. W 1997 roku wygrał już komputer, a niedawno

sztuczna inteligencja pokonała najbardziej zaawansowane programy szachowe (które wygrywały z arcymistrzami-ludźmi)

W sztuce w nadchodzących latach możemy stanąć na przeciw podobnego zagadnienia: przeciwstawienia artysty – świat cyfrowy. Być może już niedługo połączenie sztucznej inteligencji z drukarkami 3D doprowadzi do powstania prawdziwej sztuki maszyn? Musimy już dziś zastanowić się, czy sztuka taka jest sztuką naprawdę? Kto jest autorem – konstruktor AI czy sama maszyna? I gdzie w świecie AI tworzących sztukę będzie miejsce dla człowieka – artysty.

Układ figur na szachownicy odpowiada końcówce pojedynku Kasparowa z Deep Blue. Nikt jeszcze nie wygrał, na planszy trwa równowaga, wiemy jednak, że coś się zmienia. Wiemy też że po 17 ruchu człowiek musiał się poddać...







POMIĘDZY

autor: **ALINA BŁASZKIEWICZ**

promotor: prof. Iwona Langowska

rzeźba

Najważniejszą wartością w moim życiu jest rodzina. Uważam, że powinna ona tworzyć nierozdzielny całość. Nie zawsze jest to możliwe. Zwykle, to życie weryfikuje ostateczny jej kształt

Praca dyplomowa „Pomiędzy” inspirowana jest pojęciem emigracji. Podejmuję w niej próbę zobrazowania moich przemyśleń opartych na osobistym jej doświadczaniu.

„Pomiędzy” to obiekt rzeźbiarski o wymiarach 250×160×45 cm, złożony z prostych form geometrycznych. Ich układ kompozycyjny nawiązuje bezpośrednio do ogólnie znanego, prostego do odczytania wzorca bramy.

Silnie oddziaływający na mnie charakter symboliczny bramy wpłynął na rodzaj i mój sposób jej interpretacji. Drzwi, portal, przejście, przesmyk...

Nie jest istotne czym są dla mnie: drzwiami domu, mieszkania, hotelu, bramką na lotnisku... Ważne, że są, że mogę je przekraczać.

„Swoją bramę”, rozumianą jako symbol mojego przechodzenia pomiędzy różnymi stanami, buduję z gliny papierowej. Jej wyjątkowa kruchość i delikatność jest zaprzeczeniem materiału stosowanego do budowy tego typu obiektów. Proces powstawania obiektu rzeźbiarskiego oparłam na wzajemnej konfrontacji formy i materiału. Zestawiając ich odmienne cechy mogłam przydawać nowych znaczeń, wpisywać w nie własne interpretacje.





**SZAFA**autor: **PAULINA HELBIK**

promotor: dr hab. Alicja Majewska, prof. UMK

rzeźba

**Medal im. Tymona Niesiołowskiego**

za dyplom artystyczny

Praca jest próbą zmierzenia się z problemem przytłaczającego nadmiaru rzeczy, które z witryn i reklam – kuszą, a kupowane – trafiają w prywatne przestrzenie stając się częścią naszego życia. To co niezbędne, w nadmiarze staje się bezużyteczną masą. Zbudowałam ażurowy obiekt – szafę, który jest kolażem miejsc i doświadczeń. Poskładany nowych i starych belek stanowi stabilną, wertykalną konstrukcję, a mentalnie pozorną granicę rzeczy. Zamykam w nim przedmioty, których nie jest już w stanie pomieścić.

Tworzą one układ sieci – specyficznej tkanki, nakładają się na siebie, piętrzą i przecinają. Ujednolicam ten chaotycz-

ny zbiór wspólną barwą, materiałem i sposobem konstruowania. Elementy mają przywołać na myśl nie nowe przedmioty, lecz zużyte pozostałości po nich. Przedmiot jest nie tylko użytecznym narzędziem, jest także wyrazem naszych potrzeb i nawyków, śladem pamięci po kimś i po czymś, odbiciem lęków i wyobrażeń.

Stworzenie tej pracy wiązało się także z gromadzeniem, a sam proces twórczy związany jest wytwarzaniem przedmiotów. Jednak w pewien sposób uwalniam rzeczy, wystawiając je na ocenę i interpretację odbiorców. Na szafę patrzę z dystansem, a rzeczy nie należą już do mnie.







NA WIERZCHU

autor: **PATRYCJA KARSZNIA**

promotor: dr hab. Grzegorz Maślewski

rzeźba

•

Do czego tak naprawdę służy nam strój? Czy częściej jest przykryciem, zasłoną dla skrywanych przez nas kompleksów czy raczej jest podbudowaniem naszej wrodzonej próżności? Z jakiego powodu moda zaczęła odgrywać tak ważną rolę w życiu człowieka? Jak poprzez ubranie można wpłynąć na postrzeganie człowieka? Czy ubranie służy nam tylko do przykrycia ciała niwelując jedno z podstawowych odczuć człowieka czyli wstyd? Zadziwiające jest to jak wiele strój potrafi zmienić w naszym życiu. Jak może dodać pewności siebie czy zupełnie zdeformować obraz danej osoby w oczach innych. Poprzez swoje obiekty starałam się przedstawić każdego z nas zawartego w abstrakcyjnej formie „sukienek” przykrytej ornamentem inspirowanym wzorami na tkaninach.

Ważnym elementem jest również wybór podstawy, z której rzeźba powstała. Wybrałam styropian, któremu nadałam symboliczny charakter. Poprzez nakładanie na niego ornamentu, zakryłam jego podstawowy wygląd, sztuczność. Człowiek jest delikatny i podatny na wpływy zewnętrzne, a przez nałożenie na siebie danej części garderoby potrafi diametralnie zmienić postrzeganie swojej osoby w oczach innych ludzi.





DYPLOM 2017

16.02.2018—11.03.2018.

Centrum Sztuki Współczesnej

Znaki Czasu w Toruniu

ul. Wały gen. Sikorskiego 13, Toruń

© by Wydział Sztuk Pięknych UMK



UNIWERSYTET
MIKOŁAJA KOPERNIKA
W TORUNIU
Wydział Sztuk Pięknych

kurator wystawy:

Michał Rygielski

identyfikacja wizualna wystawy:

Aleksandra Gołębiewska

Karol Szczepankiewicz

Nikodem Pręgowski

projekt katalogu:

Nikodem Pręgowski

partnerzy:



STOWARZYSZENIE
PRZYJACIÓŁ WYDZIAŁU
SZTUK PIĘKNYCH



ZWIĄZEK POLSKICH
ARTYSTÓW PLASTYKÓW
Olsztyn Toruń

patronat honorowy:



Prezydent Miasta Torunia
Michał Zaleski



MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA
KUJAWSKO-POMORSKIEGO
Piotr Ciałbecki

patronat medialny:



POLSKIE RADIO



BYDGOSZCZ

ISBN: 978-83-943825-8-2

